Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

In numărul de azi:

MARIN MIHALACHE: Pictorul Octav Băncilă — 10 ani de la moartea sa (pag. 2-a)

Ing. AUREL VASILIU: Inlesniri însemnate acordate producătorilor de sfeclă de zahăr (pag. 2-a)

N. SADOVNIKOVA: Secții fără frecvență (pag. 2-a)

EUGEN MANDRIC: Președintele din clopotniță (pag. 2-a)

Cuvîntarea tovarășului A. I. Mikoian la Congresul al IV-lea al P.S.U.G. (pag. 3-a)

Lucrările celui de al IV-lea Congres al P.S.U.G. — **Raportul tovarășului Walter Ulbricht** (pag. 4-a)

Ecoul internațional al Notei Guvernului Sovietic (pag. 4-a)

Spectrul crizei deasupra lumii capitaliste (pag. 4-a)

Anul X Seria II-a Nr. 1536 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 3 aprilie 1954

Aproape de preocupările tineretului

„Nu ne trebuie articole de paradă, cu fraze pompoase dar străine de preocupările noastre de zi cu zi. In articolele de la gazetă trebuie să oglindim tocmai ceea ce facem noi aici, munca noastră, realizările și lipsurile, frămîntările noastre, deci tot ce este legat de activitatea și viața noastră" — aceasta este părerea multora dintre utemiștii de la întreprinderea „Tricoul roșu" din Arad. Și, într-adevăr, gazeta lor de perete „Avîntul nostru tineresc" este o oglindă vie a muncii și vieții tinerilor.

„Pe drept cuvînt se poate spune despre articolele gazetei de perete „Avîntul nostru tineresc" — ne scrie corespondentul nostru voluntar Băghină Aristică — că reflectă puternic activitatea din întreprindere. Multe au fost problemele care au stat în centrul preocupărilor colectivului de redacție al gazetei. Printre acestea a fost și lupta pentru îmbunătățirea calității produselor despre care s-a tratat într-un articol intitulat „Pentru o mai bună calitate a produselor" apărut în unul din numerele trecute. Utemista Ștefan Maria — care a redactat acest articol — arăta succesele obținute în ceea ce privește calitatea, de către fruntașii în producție care aplică metoda Lidiei Savelieva, a controlului pe fiecare fază de operație.

La numai cîtva timp de la apariția articolului, a crescut numărul utemiștilor care nu au mai predat lucru de proastă calitate. Iată deci rezultatul: din articolul publicat în gazeta de perete tinerii au învățat cum să muncească mai bine, ce metodă să aplice.

Cel mai însemnat lucru este că gazeta de perete reușește să oglindească acele probleme locale, concrete ce preocupă cel mai mult pe tineri. Ea reflectă de asemenea activitatea de organizație, sportivă și culturală. Tinerii de la „Tricoul roșu" au reușit să facă din gazeta lor un propagandist, agitator și organizator colectiv la locul de muncă" — scrie în încheiere corespondentul voluntar, Băghină Aristică.

Intr-adevăr, ceea ce doresc cel mai mult tinerii în privința gazetelor de perete e ca acestea să fie o tribună apropiată a părerilor lor, ca în articolele gazetelor de perete să se oglindească însăși viața tinerilor de la locul lor de muncă, succesele și înfrîngerile lor, bucuriile și greutățile, ceea ce îi frămîntă și-i pasionează mai mult.

Sînt utemiști care primind sarcina de a se îngriji de apariția gazetei de perete încep să se văicărească: „Nu vedeți? Nimeni nu vrea să scrie articole, și prea puțini citesc gazeta. Oare ce-i de făcut?" Și de obicei acești tovarăși închid ochii nevrînd să vadă și să înțeleagă că gazeta nu poate interesa pe nimeni dacă apare odată pe an, dacă toate articolele sînt generale.

Numai în măsura în care gazeta de perete nu caută să fie o copie sau un rezumat al ziarelor ci tribuna apropiată, larg deschisă părerilor tinerilor, o expresie a specificului locului de muncă respectiv, ea poate să-i intereseze pe tineri să-i atragă la redactarea ei, să-i mobilizeze în activitate.

Gazetele de perete din fabrici — așa cum este cazul gazetei de la „Tricoul roșu" Arad — se pot apropia de preocupările tinerilor analizînd concret, cu seriozitate și principialitate problemele care-i frămîntă pe tineri.

Așa după cum pe tinerii din fabrici și uzine îi preocupă pe lîngă celelalte aspecte ale muncii lor și probleme de producție, la sate, tinerii țărani muncitori cu gospodării individuale, întovărășiții, colectiviștii și tinerii mecanizatori sînt preocupați de munca pentru obținerea unei recolte bogate, de lucrările agricole de primăvară ce se desfășoară într-un ritm din ce în ce mai viu în satele patriei noastre. Despre acestea scriu multe din gazetele de perete și de stradă de la sate: un articol împărtășește țăranilor muncitori o anumită metodă agrotehnică înaintată, arătînd modul în care poate fi aplicată în acel sat. „Astfel am obținut o recoltă bogată de cartofi", este titlul unui alt articol, prin care este popularizată experiența unui fruntaș, un alt articol critică lipsurile ce se mai manifestă încă. Cuprinzînd astfel de articole gazeta de perete este citită cu plăcere, stîrnește interesul tinerilor, îi ajută să contribuie la rezolvarea unor probleme.

Sînt însă și gazete de perete care neglijează tocmai rolul lor de agitator și propagandist prin aceea că nu popularizează metodele înaintate de lucru, inițiativele, rezultatele. Astfel gazeta de perete de la S.M.T. Ciulnița — pe lîngă faptul că are articole vechi — tratează problemele în general, neajutînd astfel pe tractoriști să cunoască rezultatele tovarășilor lor, metodele lor de muncă.

Elevii și studenții, au de asemenea preocupări specifice, legate de pregătirea lor pentru fiecare oră de curs și de practică, de munca lor pentru însușirea științei. Gazeta „Cadre pentru știință" a studenților Facultății de matematică și fizică din București reflectă într-o oarecare măsură aceasta. Prin articolul „Cum a reușit grupa 829 din anul II să obțină rezultate bune la examene", gazeta pune problema, cum trebuie să se pregătească din timp studenții pentru colocvii și examene. Dar nu numai realizările constituie subiecte pentru articolele gazetelor de perete ci și lipsurile care se mai manifestă. Așa de pildă studentul Vaida Dragoș din anul II al Facultății de matematică și fizică a fost criticat la gazeta de perete într-un articol care arăta că s-a îngîmfat, că nu mai muncește bine pe linie de organizație. Această critică constructivă a dat roade. Studentul a răspuns printr-un articol la gazeta de perete arătînd poziția sa autocritică față de lipsuri, mulțumind în același timp tovarășilor care l-au ajutat. Astfel gazeta de perete a ajutat în mod concret la îmbunătățirea muncii și atitudinii tovarășului Vaida Dragoș.

Nu toate colectivele de redacție ale gazetelor de perete se preocupă de folosirea justă a armei criticii și autocriticii. Astfel unele gazete de perete oglindesc în roz activitatea locală trecînd cu vederea lipsurile. Prin adoptarea unei poziții de critică comunistă, principială plecînd urechea la problemele ce frămîntă în mod just pe tinerii din locul respectiv de muncă, gazetele de perete pot și trebuie să ajute la îndreptarea grabnică a lipsurilor.

Este necesar totodată să luptăm pentru ca tematica gazetelor de perete să fie cît mai largă, să nu se rezume la probleme de producție ci să trateze, la fel de concret, și alte aspecte ale activității tinerilor: viața de organizație, munca lor culturală, artistică, sportivă, frămîntările lor personale. Trebuie avut de asemenea grijă ca în gazetele de perete să se reflecte și marile evenimente internaționale și interne, tratarea lor fiind însă făcută în strînsă legătură cu specificul locului de muncă cu sarcinile concrete ale tinerilor. Nu este de ajuns însă să ne ocupăm numai de articolele gazetei de perete; pentru a o transforma într-o tribună a tineretului trebuie să ne îngrijim și de aspectul ei grafic și apariția la timp. O gazetă de perete sobră dar în același timp atrăgătoare ca aspect constituie un succes. Fotografiile, graficele, desenele, și caricaturile atrag atenția cititorului, îl îndeamnă să citească și-l ajută să pătrundă mai bine ideea articolului.

Unele colective de redacție ale gazetelor de perete se preocupă însă numai de aspectul grafic neglijînd conținutul articolelor, ceea ce este fără îndoială profund greșit. In legătură cu aceasta iată ce ne scrie corespondentul nostru voluntar Marinescu Ion: „In centrul orașului Moreni este o gazetă de stradă frumoasă, mare, luminată, care însă nu are nici un articol.

Imbinarea între aspectul grafic și conținutul interesant, redat într-o formă atractivă al articolelor este o problemă de mare importanță pentru succesul gazetei de perete. In această privință este important ca fiecare număr al gazetei de perete să aducă o problemă nouă să aibă un aspect viu, atrăgător, deosebit, cuprinzînd articole scurte și scrise cu cea mai mare claritate.

O practică greșită a unor colective de redacție al gazetelor de perete este și aceea de a schimba gazeta numai la anumite sărbători ale clasei muncitoare, cum sînt: 7 Noiembrie, 1 Mai sau 23 August.

Apariția la timp, cu regularitate, este așa dar o altă sarcină importantă. Dar pentru a face ca gazeta de perete să reflecte la timp și corespunzător problemele concrete locale, colectivele de redacție trebuie să fie strîns legate de viața organizației U.T.M., să participe la ședințe și consfătuiri, să organizeze discuții și anchete, să ceară părerea tinerilor asupra gazetei și mai ales să se sprijine pe un larg activ de corespondenți.

De ce se întîmplă oare unele cazuri cînd tovarășii se plîng că nu au articole, că nu pot să scoată un nou număr al gazetei de perete? Pentru că ei nu și-au format un activ larg de corespondenți care au posibilitatea să cunoască problemele locale, să scrie despre ele concret, competent, convingător. Pentru a avea astfel de corespondenți, colectivul de redacție al gazetei de perete trebuie să muncească stăruitor, să-i ajute pe cei ce vor să scrie. Articolele scrise de corespondenți trebuiesc cercetate cu atenție, cu interes, îmbunătățite prin îndrumări concrete și publicate fără întîrziere. Munca cu corespondenții colectivelor de redacție ale gazetelor de perete are mare însemnătate fiind singura în stare să transforme gazeta într-o tribună a tineretului.

Totodată, cei ce scriu astăzi la gazeta de perete dobîndesc puterea de a analiza problemele din punct de vedere al intereselor obștești, capătă deprindere în ale scrisului și mîine pot deveni corespondenți ai unui ziar regional sau central. Gazetele de perete trebuie să-și propună să atragă pe rînd pe toți tinerii în redactarea lor.

Organele și organizațiile de U.T.M. sînt datoare să sprijine munca colectivelor de redacție ale gazetelor de perete, să îndrume și să tragă la răspundere pe utemiștii care nu se ocupă de această problemă. Unele organe U.T.M. sprijină gazetele de perete. Despre aceasta ne scrie corespondentul voluntar Chihaia Victor: „Comitetul de U.T.M. de la Școala pedagogică de băieți cu limba de predare romînă din Cluj, îndrumă și controlează munca utemiștilor din colectivul de redacție. In mare măsură datorită acestui fapt gazeta de perete este interesantă, plină de conținut"

Să muncim așadar pentru apariția la timp a gazetelor de perete, pentru transformarea lor în adevărate organe de presă la locul de muncă, în stare să sprijine temeinic îmbunătățirea muncii tinerilor, care să oglindească cele mai importante dintre preocupările, frămîntările și cerințele lor.

De pe cuprinsul patriei noastre

Brigadă fruntașă în lupta pentru mai mult oțel

Acum cîteva zile, la Combinatul Siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara a avut o adunare generală convocată de comitetul organizației de bază U.T.M. cu prilejul căreia s-a analizat munca depusă de brigăzile utemiste în scopul creșterii producției și productivității muncii.

In referatul său, utemistul Lăbuneț Valer, prim-topitor la cuptorul nr. 4 O.S.M., a împărtășit din bogata experiență a muncii depusă de colectivul brigăzii nr. 5 pe care o conduce. El a vorbit tinerilor despre metodele sovietice pe care le-a aplicat împreună cu brigada sa și felul în care își organizează munca, reușind că obțină succese însemnate. Metodele sovietice Macarkazai de folosire în mai mare măsură a capacității cuptorului și Matulineț de elaborare rapidă a șarjelor au contribuit la obținerea succeselor noastre — a spus el.

Cei peste 25 de utemiști, care au luat cuvîntul au spus că de aici înainte vor urma și ei exemplul brigăzii nr. 5.

După expunerea referatului, tovarășul Monoran Gheorghe, responsabil cu producția și calificarea pe Combinat, a ținut un instructaj de felul cum vor trebui să muncească brigăzile utemiste de aici înainte.

In încheiere, tovarășul secretar Lungu Ioan a înmînat brigăzii utemiste nr. 5, condusă de prim-topitorul utemist Lăbuneț Valer, steagul de brigadă fruntașă pe Combinat.

Corespondent
VREJ EFTIME

Producție sporită prin organizarea locului de muncă

ARAD (de la corespondenta noastră **Ana Martin**.) — De curînd la uzinele „Flamura Roșie" din Arad a luat ființă o secție producătoare de bunuri de larg consum. Aici se fabrică diferite obiecte casnice din deșeuri. Majoritatea muncitorilor din această secție sînt tineri. Ei depun toată strădania pentru a executa obiecte cît mai bune, mai multe și mai ieftine. Pînă acum s-au și fabricat o cantitate însemnată de articole ca: foarfeci, placheuri, lingiri, fărașe etc.

Munca în secția producătoare de bunuri de larg consum se desfășoară cu însuflețire. Brigada utemistă condusă de tînărul Marin Ilie își depășește norma zilnic cu peste 50 la sută.

In fața mașinii de ștanțat placheuri se îngrămădesc sute de bucăți dreptunghiulare de tablă. Ele își așteaptă rîndul să fie transformate în placheuri de toate mărimile. Utemistul Zimerman Francisc care lucrează aici își organizează bine munca. In primele zile el a ștanțat în 8 ore de lucru 6.000—8.000 de placheuri. Acum dă zilnic cîte 10.000—12.000 placheuri ca rezultat al perfecționării continue a muncii sale. Asemenea lui muncesc și ceilalți tineri din secție. In fiecare zi ei sînt prezenți în secție mai de vreme cu 10—15 minute de începerea lucrului. Timpul acesta îl folosesc pentru pregătirea sculelor și a materialului care le e necesar în acea zi iar cele 480 de minute le folosesc la maximum. Printre tinerii care au obținut rezultate tot mai bune în urma organizării și îngrijirii locului de muncă se numără și utemiștii Ionescu Marcel, Keler Ioan și Stanca Ioan care lucrează la confecționarea foarfecelor.

Expunere despre Congresul al XII-lea al Comsomolului

Vineri după amiază, tov. Vasile Mușat prim secretar al C.C. al U.T.M. conducătorul delegației Uniunii Tineretului Muncitor care a participat la lucrările celui de al XII-lea Congres al Uniunii Tineretului Comunist Leninist a făcut o expunere asupra desfășurării lucrărilor Congresului în fața activului C.C. al U.T.M. și a comitetelor regional și orășenesc U.T.M. București.

După ce a vorbit despre însemnătatea congresului, tov. Vasile Mușat a subliniat învățămintele pe care tineretul patriei noastre trebuie să le tragă neconteniit din experiența Comsomolului. (Agerpres).

Pentru titlul de „cel mai bun tractorist"

Inițiativa utemistului Vasile Stănescu, tractorist la S.M.T.-Peciul Nou, regiunea Timișoara, de întrecere pentru obținerea titlului de „cel mai bun tractorist", a găsit un larg răsunet în rîndurile tinerilor tractoriști din țara noastră. La S.M.T.-Slobozia Nouă din regiunea București, tinerii tractoriști au studiat amănunțit posibilitățile folosirii întregii capacități de lucru a tractoarelor în vederea sporirii producției agricole la hectar. La mitingul care a avut loc miercuri s-au adunat toți tractoriștii din stațiune, tineri și vîrstnici, precum și elevii școlilor de tractoriști aflați în practică la S.M.T.-Slobozia Nouă.

Cu acest prilej, Dumitru Apostu, șeful brigăzii de tractoriști nr. 7, s-a angajat să depășească planul pe întreaga brigadă cu 40 la sută și să facă economii de carburanți și piese de schimb cu 20 la sută. Tot odată va califica doi tractoriști din brigada sa pentru munca de șefi de brigadă. Lucrările executate de întreaga brigadă vor fi de bună calitate, iar disciplina muncii va constitui un exemplu pentru toți tractoriștii. Durata de funcționare a tractoarelor din brigadă între două reparații va fi prelungită cu încă 18 zile, iar uleiul ars de la tractoare va fi predat la magazia stațiunii pentru regenerare.

In cuvîntul său, tractoristul Petre M. Anghel din brigada nr. 1 s-a angajat să depășească planul de producție cu 50 la sută aplicînd metoda graficului orar, să economisească 10 la sută din carburanți și 20 la sută din piesele de schimb, iar durata de funcționare a tractorului, între două reparații, să o prelungească cu încă 18 zile.

Tractoristul Grigore Măruntu, din brigada nr. 7, s-a angajat de asemenea să-și depășească planul anual cu 50 la sută prin aplicarea graficului orar și să reducă prețul de cost pe fiecare hantru cu 3 la sută. Durata de funcționare a tractorului între două reparații va fi prelungită cu încă 25 de zile. De asemenea, el s-a angajat să termine lucrările agricole din primăvara aceasta cu 3 zile înainte de data fixată, făcînd tot odată economii de 10 la sută la carburanți și de 5 la sută la piese de schimb.

Ion Toader, tractorist în brigada nr. 3, s-a angajat să depășească planul anual cu 50 la sută, lucrările agricole să le termine cu 3 zile mai devreme și să facă economii la motorină cu 10 la sută, la benzină cu 5 la sută, iar la piese de schimb cu 5 la sută.

Asemenea angajamente și-au luat și tractoriștii Ștefan Popescu, Aurel Mihăilescu și Ștefan Ignat. (Agerpres)

Tractoarele — la cîmp

— Vin, se văd în zare.

Un băiețaș de o șchioapă se rostogoli de pe dîmbul unde se urcase să observe în lungul drumului prăfuit și se repezi spre pîlcul de oameni ce așteptau nerăbdători în capătul comunei. De altfel, nu mai era nevoie de asta căci se auzea de acum peste întinsul liniștit al șesului duduitul cadențat al tractoarelor ce se apropiau. După pîlcul de sălcii înmugurite răsăriră pe rînd unul din spatele altuia, tractoarele.

— Iată-i, ei sînt.

— Tractoriștii noștri, feciorii noștri.

Rîndurile fremătară, colectiviștii porniră să întîmpine pe tractoriști. Erau doar băieții satului, deci trebuiau primiți cu toată cinstea.

In frunte mergea un tractor roș ce mușca cu șenilele sclipitoare din colbul uscat și alb al drumului. De deasupra, zîmbea oamenilor un flăcău voinic, cu ochii prietenoși. De sub șapca zvîrlită pe ceafă o șuviță castanie de păr flutura în adierea ușoară a vîntului primăvăratec. In urma lui, alte patru K.D-35, pășeau pe urmele șenilelor împletindu-și duduitul sacadat al motoarelor.

Așa au intrat în dimineața acestei zile, pe pămînturile gospodăriei colective „Zorile Roșii" din comuna Ianova, brigada de tractoriști a lui Wincze Mihai de la S.M.T. Remetea Mare, regiunea Timișoara.

De atunci a trecut o vreme pe care harnicii tractoriști au știut să o folosească din plin. Zi și noapte, peste cîmpuri, mașinile au tras brazdă neagră și dreaptă. Ele sînt conduse de tineri inimoși cu mîini harnice, ce au prins odată cu meșteșugul motoarelor și dragostea nestăvilită pentru pămîntul acesta rodnic.

Pe la jumătatea lui martie, cu cincisprezece zile înainte de termenul inițial stabilit în plan, tractoarele brigăzii condusă de Liuba Milovanov au pornit pe ogoarele gospodăriei colective „Kalinin" din Recaș. In aceeași zi au întors brazdă pe tarlalele gospodăriei colective „Ana Ipătescu" din Bazoș, tractoarele lui Lacatoș Iosif. La întovărășirea din Bucovăț au arat tractoriștii conduși de Gheorghiu Radu, secretarul organizației U.T.M. din stațiune, iar la Ianova, mecanizatorii din brigada lui Wincze Mihai. Peste puțin, știrile au început să sosească la biroul agronomului stațiunii, inginerul utemist Valeriu Clupe: „**Bazinul legumicol de lîngă Timișoara a fost arat... Brigada lui Liuba Milovanov a terminat de arat pămînturile gospodăriei colective și ale gospodăriei de stat din Recaș și acum lucrează loturile individuale ale cultivatorilor de zarzavat, membri ai gospodăriilor... La Bucovăț, Gheorghiu Radu va termina în curînd tarlalele întovărășirii**". Știrile soseau prin telefon, prin tehnicienii sosiți de pe teren, prin tractoriștii veniți după carburanți. Lupta pentru îndeplinirea angajamentelor este în toi. Chemarea la întrecere a tractoriștilor de la S.M.T. Peciul Nou a trezit parcă forțe noi în rîndurile tinerilor de la Remetea Mare. Nu au decît două țeluri în gînd: să termine toate lucrările agricole înainte de jumătatea lui aprilie, și să cîștige drapelul de stațiune fruntașă pe țară. Mai au cîțiva ca Liuba Milovanov și Radu Gheorghiu un gînd ascuns: au citit în ziar Hotărîrea biroului C.C. al U.T.M. privitoare la cel mai bun tractorist. Dar sînt atîți tractoriști buni în țară. Oricum, trebuie să încerce.

G. PETRE

Participăm la concursul tinerilor grădinari

Noi, pionierii unității nr. 1 din comuna Babadag, regiunea Constanța, ne-am hotărît să luăm parte la concursul tinerilor grădinari și pomicultori organizat de C.C. al U.T.M. împreună cu Ministerul Agriculturii, și Silviculturii și Ministerul Invățămîntului. La acest concurs vom participa prin următoarele:

— Vom planta și îngriji pe terenul școlii 100 pomi fructiferi dintre care 25 meri, 30 pruni, 30 gutui și 15 nuci.

— Vom amenaja o grădină pentru zarzavaturi cultivînd 100 metri pătrați cartofi, 100 metri pătrați pătlăgele roșii, 100 metri pătrați ardei gras, 50 metri pătrați pătlăgele vinete, 25 metri pătrați pătrunjel și 25 metri pătrați morcovi.

Vom strînge: 30 kg. sîmburi caisi, 20 kg. sîmburi corcoduși, 10 kg. sîmburi de cireș și 2 kg. sămînță de măr și păr.

— Pentru cercul tinerilor naturaliști vom planta pe o suprafață de 200 metri pătrați următoarele: pătlăgele roșii, cartofi, pătlăgele vinete, pătrunjel și ceapă. La acest concurs vor participa un număr de 75 pionieri. La concursul individual vor participa un număr de 40 pionieri și școlari. Fiecare participant în parte va realiza următoarele: 5 metri pătrați de teren pentru plantarea a 5 feluri de soiuri de legume pe cîte 1 metru pătrat de teren, strîngerea a 0,80 gr. semințe de măr și îngrijirea de 5 pomi fructiferi.

Pentru a fi controlați îndeaproape de felul cum se desfășoară concursul, s-a format un colectiv din 3 tovarăși: tovarășul Partament Niculae, profesor de naturale, conducătoarea unității Tutuianu Maria și secretara organizației de bază U.T.M., Trancă Eleonora. Acest colectiv va controla și îndruma pe tinerii participanți la concurs.

Corespondenți
CONSTANTIN MARIA
și ȚUȚUIANU MARIA

După exemplul S.M.T.-ului Peciul Nou

CLUJ (de la corespondentul nostru **Deleanu Ion**).

Răspunzînd chemării la întrecere a tractoriștilor de la S.M.T. Peciul Nou, regiunea Timișoara, tractoriștii de la S.M.T. Cîmpia Turzii au hotărît în cadrul unei ședințe să intensifice activitatea lor în vederea îndeplinirii la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole de primăvară. In cadrul acestei ședințe ei și-au propus o serie de sarcini pe care să le îndeplinească în această perioadă. Astfel, ei s-au angajat să depășească planul de producție pe feluri de lucrări și să mărească producția la hectar cu 30 la sută față de producția obișnuită ce se obține de pe terenurile lucrate cu mijloace mecanizate.

Totodată tractoriștii de la S.M.T. Cîmpia Turzii s-au angajat să extindă metoda tractoristului sovietic Ivan Buneev de lucru după graficul orar, pentru ridicarea productivității muncii.

Un capitol însemnat al întrecerii îl constituie punctul cu privire la realizarea de economii. Colectivul S.M.T.-ului Cîmpia Turzii s-a angajat să realizeze economii de 10 la sută la consumul de carburanți și piese de schimb prin respectarea normativului de îngrijiri tehnice, filtrînd combustibilul și eliminînd deplasările în gol.

In același timp stațiunea s-a obligat să asigure în bune condiții hrana caldă și rece a tractoriștilor aflați pe cîmp, cazarea lor și asigurarea echipamentului de protecție.

Iată două fotografii ce conțin aspecte diferite. Intr-una, utemista Elena Rațiu cea mai bună vînzătoare de la magazinul „Universal" Oradea, prezintă cumpărătorilor frumoasele modele de țesături pentru primăvară primite în ultimul timp. In fotografia alăturată inginerul agronom Ioan Andrei de la S.M.T. Turmșor împreună cu colectivistul Ioan Hămbușan de la G.A.C. Slimnic raionul Sibiu, cercetează dacă însămînțatul mazărei se face conform agrominimului la 5—7 cm. adîncime.

Aceste fotografii exprimă grija față de creșterea bunăstării materiale a poporului nostru muncitor.

Foto: R. COSTIN și E. CSIKOȘ

In Uniunea Sovietică studenților le sînt asigurate cele mai bune condiții de învățătură. Ei au la dispoziția lor laboratoare înzestrate cu aparate perfecționate.

In fotografie: **studentele N. Batîșeva și R. Zabrodina din Sverdlovsk membre ale asociației științifice studențești de la Institutul Politehnic „Kirov", fac lucrări practice în laboratorul de chimie analitică.**

Secții fără frecvență

N. Sadovnikova

Intorcîndu-se acasă de la lucru, Afanasi Bîcikov, lăcătuș la un depou de locomotive din apropierea Moscovei, a găsit pe biroul său un pachet sigilat.

— A venit cu poșta de dimineață — i-a spus soția lui.

Pe plic era indicată cu litere mari adresa expeditorului: „Universitatea de stat V. M. Lomonosov" din Moscova. Afanasi Bîcikov a desfăcut pachetul și a început să cerceteze conținutul. Pachetul conținea programa analitică și temele pentru lucrările de control din anul II al facultății de filologie. Nu e prima dată cînd Afanasi primește asemenea pachete. Cu doi ani în urmă, terminînd cursurile serale ale școlii tineretului muncitoresc, lăcătușul Bîcikov a hotărît să devină filolog și s-a înscris la secția fără frecvență a Universității de Stat din Moscova. In prezent el este student fără frecvență.

Asemeni lăcătușului Afanasi Bîcikov sînt mulți tineri în Uniunea Sovietică. Zeci de mii de oameni sovietici studiază în institutele și în școlile medii tehnice fără frecvență. Invățămîntul fără frecvență a devenit o parte de seamă a sistemului general al învățămîntului public din Uniunea Sovietică.

Institutele și școlile medii tehnice fără frecvență se bazează pe studierea individuală de către studenți a programului de învățămînt. Insușirea disciplinelor cuprinse în programul de învățămînt se verifică prin lucrări de control. Subiectele pentru lucrările de control și îndrumările metodice sînt trimise studenților de către institutele de învățămînt prin poștă. După ce termină o lucrare, studentul o trimite institutului sau școlii medii tehnice. El o primește înapoi însoțită de calificativul respectiv și de o analiză amănunțită a lucrării. Institutul de învățămînt procură studenților fără frecvență în mod gratuit programele necesare, stenogramele lecțiilor, manuale.

Pentru ținuturile îndepărtate ale Uniunii Sovietice au fost înființate de către institute, centre speciale pentru consultații. Odată pe an studenții fără frecvență se prezintă la sesiunea de examene. Pentru darea examenelor statul le acordă o lună de concediu în afară de concediul obișnuit.

Mulți studenți fără frecvență sînt și în micul orășel Lihobori de lîngă Moscova, unde împreună cu ceilalți feroviari din orășel locuiește Afanasi Bîcikov. Aceștia sînt oameni de cele mai diferite profesii, vîrste și interese. Pe toți însă îi unește năzuința fierbinte spre cunoștințe.

Rogozin, locțiitorul șefului de stație, este student fără frecvență al institutului juridic. Babaeva, contabilă, termină anul acesta școala medie tehnică feroviară, unde disciplina de bază este planificarea și evidența contabilă în transport. Disciplinele de învățămînt o ajută foarte mult în munca ei practică. Babaeva este socotită una din cele mai bune funcționare din secția în care lucrează și de curînd a fost numită șef-contabil. O asemenea ridicare în muncă a studenților fără frecvență este un fenomen obișnuit în Uniunea Sovietică. Zoia Skvorțova, tehnician la depoul din Lihobori, este studentă în anul IV a facultății de mecanică de la Institutul de electromecanică, care pregătește ingineri pentru transporturi. Cu un an în urmă, conducerea depoului a avansat-o pe Zoia în funcția de inginer mecanic de utilaje. Fata se achită cu succes de noile sale sarcini. Boris Tevelev lucra înainte ca montor. După ce a trecut cu succes în anul II al institutului fără frecvență el a fost numit maistru.

Acum doi ani, s-a deschis la Moscova Institutul unional fără frecvență pentru inginerii din transporturi. Unul din primii studenți ai acestui institut a fost Naum Krein, șeful secției de cadre dela depoul de locomotive din Lihobori. El nu mai e atît de tînăr. Are 35 de ani, dar dorința arzătoare de a învăța, l-a determinat să termine mai întîi școala medie iar mai apoi să se înscrie într-un institut de învățămînt superior.

Invățămîntul fără frecvență permite ca fără a întrerupe munca în producție să-și continui studiile în aspirantură. Nu de mult Savelieva, inginerul-șef al secției tehnice al căilor ferate, a dat examenul de admitere pentru aspirantură la institutul de ingineri pentru transporturi.

In prezent ea lucrează la disertația de candidat.

Fiecare cetățean sovietic poate să-și aleagă specialitatea după posibilități și aptitudini și fără a întrerupe munca în producție, poate să urmeze o școală medie sau superioară.

Rețeaua institutelor de învățămînt fără frecvență din Uniunea Sovietică se lărgește cu fiecare an. In anul 1953, în 20 de institute unionale fără frecvență și în 386 de secții fără frecvență de pe lîngă institutele de învățămînt superior au urmat cursurile peste 500.000 de studenți.

Președintele din clopotniță

Pămîntul încă mai chiftește, pe aici prin Leorda, de mustul zăpezii. Te-nfunzi pe ogoare pînă la gleznă dacă te bagi în ele. Nu se pot încă începe lucrările de primăvară peste tot. Doar pe cîteva costișe unele locuri mai bătute de vînt s-au zvîntat și plugurile s-au și înfipt în pămîntul gras. Oamenii ies în fiecare zi pe ogoare, le pipăie cu tălpile și cu mîinile, mîngîie parcă pămîntul în așteptarea zilei cînd îl vor tăia în fîșii lungi și adînci.

In curțile răzlețe ale satului, prin sfaturile de seară de la porți, peste tot se simte nerăbdarea, acea potrivită nerăbdare cu aerul umed și proaspăt de primăvară pe care dacă-l tragi în piept te furnică în tot trupul și-ți dă mîncărimi în podul palmelor.

In zilele acestea nu există liniște în Leorda, cum nu există-n nici unul din satele noastre. Sînt zile de frămîntări și clocot în preajma începerii bătăliei însămînțărilor.

Un vechi proverb izvorît din experiența țîrcovnicilor și-a paraclisierilor zice că dacă vrei să n-auzi clopotele, trebuie să te sui în clopotniță.

Și iată că, ostenit de agitația satului, tovarășul Tătucu Ilie, președintele sfatului popular din Leorda a apelat la înțelepciunea țîrcovnicească. In ogrăzi, prin prejurul satului, în camerele învecinate cu a lui lumea se frămîntă, muncește. Asurzit de prea mult zgomot, el nu mai aude nimic.

— Cum merge cu selecționarea semințelor, tovarășe Tătucu?

Tovarășul Tătucu se uită lung la tovarășul Pașcanu Ilie, secretarul sfatului. Tovarășul Pașcanu se uită pe geam și apoi își vede de treabă la un proces-verbal de acum două săptămîni.

— Bine, tovarăși, dar numai 50 la sută din cantitatea de semințe a fost selecționată. Cum se-ntîmplă asta? Președintele se scarpină gînditor în începutul cheliei. Secretarul mușcă într-o doară din coada tocului. E liniște.

— Cum se stă cu repararea uneltelor, tovarășe președinte? Ne privește lung, mirat, parcă.

— Cu uneltele?

Și iar tace. Apoi cu glasul marinarului care a văzut primul pămîntul Americii, pe timpul lui Columb, izbucnește bucuros.

— Sînt reparate 34 de pluguri.

Noi, străinii, ne-am speriat, pur și simplu. Cum dracu, în 23 martie, numai 34 de pluguri reparate?

Președintele se mîhnise de supărarea noastră, iar secretarul ne făcea semne liniștitoare din dosul dosarelor cu procesele-verbale pe ultimii cîțiva ani.

Ne-am revenit abia cînd am aflat că 105 pluguri și toate grapele din comună sînt reparate, că au și sosit trei tractoare pentru întovărășire, cînd am aflat, cum s-ar spune, că președintele sfatului popular din comuna Leorda, raionul Botoșani, habar n-are de situația campaniei agricole, despre pregătirea căreia îți poate vorbi în sat orice pionier.

Am renunțat să-l mai întrebăm despre munca depusă de sfat pentru răspîndirea metodelor agrotehnice înaintate, despre evidența lucrărilor agricole executate. In general am renunțat să mai stăm de vorbă cu tovarășul Tătucu și secretarul proceselor-verbale, pentru că în cazul de față trebuia discutat cu tovarășii din comitetul executiv al sfatului popular raional; nu-i oare de datoria lor să sune clopotele primăverii în biroul-clopotniță al tovarășilor Tătucu și Pașcanu pînă cînd, treziți dintre hîrțoage, vor ieși afară la soare, să pipăie și să mîngîie pămîntul, să-și scuture hainele prăfuite pe la porțile oamenilor, să se prăfuiască în preajma trioarelor, acolo unde trebuie organizat și mobilizat, unde trebuie ajutat și împins înainte?

EUGEN MANDRIC

Leorda, martie 1954.

Inlesniri însemnate acordate producătorilor de sfeclă de zahăr

Cu toate că în țara noastră există condiții bune pentru cultura sfeclei de zahăr, în ultimii ani producția medie obținută la hectar a fost scăzută, depășind cu puțin 12.000 kg. Această producție este sub posibilitățile existente care permit creșterea continuă a recoltelor.

Una din cauzele principale, căreia se datorește producția aceasta scăzută, este insuficienta preocupare a țăranilor muncitori pentru cultivarea sfeclei de zahăr, considerînd această cultură mai puțin rentabilă decît altele.

Pentru a stimula pe țăranii muncitori să cultive sfeclă de zahăr și să obțină recolte cît mai mari, guvernul a acordat cultivatorilor de sfeclă de zahăr o seamă de înlesniri. Aceste înlesniri sînt arătate de Hotarîrea Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractare a plantelor tehnice, medicinale, aromate și a gogoșilor de mătase.

Principiul care stă la baza acestei hotărîri este acela al cointeresării materiale a țărănimii muncitoare în lupta pentru sporirea producției de plante tehnice. Statul acordă sprijin efectiv cultivatorilor de plante tehnice punîndu-le la dispoziție, gratuit sau sub formă de împrumut, o seamă de materiale și acordîndu-le înlesniri însemnate.

Un însemnat sprijin pe care producătorii de sfeclă de zahăr îl primesc din partea statului îl constituie diferitele mașini pentru însămînțat, pentru prășit, pentru combătut dăunătorii culturilor de sfeclă de zahăr etc. Ca să se însămînțeze în bune condiții, asigurîndu-se în mare măsură obținerea unui spor însemnat de recoltă, fabricile de zahăr cu care cultivatorii au încheiat contractele, le pun la dispoziție mașini de semănat. In anul trecut de pildă, fabrica de zahăr „Ilie Pintilie" din Roman a pus la dispoziția țăranilor muncitori — pentru însămînțarea sfeclei de zahăr — peste 700 mașini de semănat.

In afară de mașini, statul pune la dispoziția cultivatorilor de sfeclă de zahăr și sămînța necesară pentru suprafețele contractate — sămînță de soi, cu putere de încolțire normală. In cazul cînd producătorul realizează pe terenul său 70 la sută din producția medie stabilită pentru raionul respectiv de către Ministerul Agriculturii și Silviculturii sămînța i se va acorda în mod gratuit, în caz contrar însă, va plăti sămînța, la predarea recoltei.

Cultivatorii de sfeclă de zahăr mai primesc de asemenea din partea statului și îngrășăminte chimice, în cantități corespunzătoare suprafețelor contractate. Din valoarea totală a îngrășămintelor primite, producătorul nu plătește decît jumătate, cealaltă jumătate fiind suportată de stat. In anul 1953 cu îngrășămintele primite de la fabricile de zahăr s-a îngrășat peste 50 la sută din suprafața contractată și cultivată cu sfeclă de zahăr.

In cazul cînd culturile de sfeclă sînt atacate de diferiți dăunători, statul ajută pe producători, acordîndu-le în mod gratuit substanțele chimice insecto-fungicide necesare și le împrumută, de asemenea gratuit, diferitele aparate necesare combaterii.

In tot timpul lucrărilor, — de la însămînțare și pînă la recoltare ca și la pregătirea terenului — cultivatorii sînt sprijiniți în lupta lor pentru obținerea unei recolte tot mai ridicate la hectar, de către tehnicienii statului.

In afară de acestea, producătorii care contractează cultivarea de sfeclă de zahăr se mai bucură de o serie de înlesniri. Recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri arată care sînt toate aceste înlesniri menite să stîrnească interesul țăranilor muncitori pentru cultivarea sfeclei de zahăr.

Astfel un avantaj de seamă de care se bucură cultivatorii de sfeclă este acela că sînt scutiți de predarea cotelor obligatorii pentru suprafețele cultivate cu sfeclă. La stabilirea cotelor obligatorii de produse vegetale, se scade suprafața cultivată cu sfeclă de zahăr.

De asemenea, producătorii primesc avansuri în numerar fără dobînzi, egale cu 30 la sută din valoarea producției contractate. Avansul se dă în două rînduri, și anume: primul la încheierea contractului, iar cel de al doilea imediat după terminarea răritului. Aceste avansuri ajută pe producători în perioada însămînțărilor și a lucrărilor de întreținere a culturilor de sfeclă, pentru a le executa la timp și în bune condițiuni.

Totodată, dacă distanța de la comuna cultivatorului pînă la baza de recepționare a sfeclei este mai mare de 5 km., cultivatorul care transportă sfecla, va primi o bonificație de transport pentru fiecare km.

In scopul stimulării producătorilor pentru obținerea unor producții cît mai sporite la hectar, guvernul acordă prime de producție. Primele de producție se acordă acelor cultivatori care obțin o recoltă de cel puțin 70 la sută din producția medie la hectar stabilită pentru raionul respectiv. Prețul de contractare al sfeclei de zahăr este de 0,14 lei pentru fiecare kg. Pentru depășirea producției de bază (70 la sută din producția medie) cu pînă la 10 la sută, se acordă o primă de producție de 0,07 lei pentru fiecare kg. de sfeclă de zahăr predat peste producția de bază. De asemenea, pentru depășirea producției de bază cu pînă la 20 la sută se acordă o primă de producție de 0,14 lei pentru fiecare kg., iar pentru depășirile de peste 20 la sută, se plătesc prime de producție de 0,28 lei de kg. de sfeclă de zahăr. Primele de producție se plătesc pentru depășirea cea mai mare a producției de bază.

In afară de veniturile în bani, cultivatorilor de sfeclă li se mai dă posibilitatea să cumpere la prețuri reduse o cantitate însemnată de produse industriale. Astfel pentru fiecare tonă de sfeclă de zahăr predată, producătorul va putea cumpăra cu prețuri reduse cîte 2 kg. zahăr, 3 m. țesături diferite și 350 kg. borhot umed.

Pentru a arăta mai limpede avantajele de care se bucură țăranii muncitori, cultivatori de sfeclă de zahăr, dăm mai jos un exemplu: In anul trecut, cînd nu se stabiliseră încă noile condiții de contractare, țăranul muncitor cu gospodărie individuală David Nicolae Matei, din comuna Conduratu, raionul Mizil, regiunea Ploești, a obținut o recoltă de 8.250 kg. sfeclă de zahăr de pe o suprafață de 0,50 ha. Predînd sfecla fabricii de zahăr cu care a avut contract, el a primit 1117 lei, 20 kg. zahăr, 18,3 m. țesături și 2.400 kg. borhot umed.

Dacă tovarășul David Nicolae Matei va preda și în acest an aceeași cantitate de sfeclă de zahăr, de pe aceeași suprafață, el va avea, conform prevederilor hotărîrii, avantaje mai mari. Iată de ce. Dacă producția medie stabilită pentru raionul respectiv este de 14.000 kg. la hectar, înseamnă că producția medie planificată pe care el va trebui s-o obțină de pe suprafața contractată de 0,50 ha. va fi de 7.000 kg. Din aceasta se calculează producția de bază — adică 70 la sută din producția medie stabilită la hectar pentru raion. Producția sa de bază ar fi, în cazul nostru, de 4.900 kg. (70 la sută din 7000). Diferența de la 4.900 kg. (producția de bază) și pînă la 8.250 kg. (cît a predat el fabricii) o constituie depășirea producției de bază. Rezultă deci o cantitate de 3.350 kg., ceea ce înseamnă o depășire a producției de bază cu peste 40 la sută. Iată ce va primi el în acest caz:

— 4900 kg. (producția de bază) $\times$ 0,14 lei (prețul de contractare) = 686 lei.

— 3350 kg. (cantitatea cu cît a fost depășită producția de bază) $\times$ 0,42 (0,14 lei prețul de contractare + 0,28 lei primă de producție pentru depășirea producției de bază cu peste 20 la sută = 0,42 lei) = 1407 lei. Deci în total, bani va primi: 686 + 1407 = 2.093 lei.

Va mai primi apoi 16,50 kg. zahăr (8,258 tone $\times$ 2 kg zahăr), 24,75 m. pînzeturi (8,250 tone $\times$ 3 m. pînzeturi), precum și 2887 kg. borhot umed (8,250 tone $\times$ 350 kg. borhot umed).

Cultivatorii de sfeclă care își grupează terenurile în suprafețe de cel puțin 10 hectare, pentru a lucra pămîntul în comun, cu mașini și după metode agrotehnice înaintate, vor primi primele de producție majorate cu 10 la sută față de ceilalți cultivatori, care-și muncesc pămîntul individual.

Sprijinind gospodăriile colective și întovărășirile agricole în lupta pentru întărirea și dezvoltarea lor continuă, Hotărîrea acordă avantaje sporite gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole care cultivă sfecla de zahăr. Astfel pentru gospodăriile colective, primele de producție vor fi mai mari cu 50 la sută, iar cantitățile de produse industriale pe care le pot cumpăra cu preț redus vor fi cu 20 la sută mai mari decît cantitățile cuvenite gospodăriilor individuale. In ce privește întovărășirile agricole, ele vor primi prime de producție cu 20 la sută mai mari, iar cantitățile de produse industriale, cu 10 la sută.

Noile condiții de contractare a sfeclei de zahăr prezintă avantaje însemnate pentru țăranii muncitori, constituie un îndemn puternic pentru ei de a cultiva sfeclă de zahăr, de a obține o producție tot mai ridicată la hectar.

Ing. AUREL VASILIU

Pictorul Octav Băncilă

— 10 ani de la moartea sa —

Marin Mihalache

Miile de vizitatori care urcă astăzi treptele de marmoră ale palatului ce adăpostește operele Muzeului de Artă al R.P.R., se apropie cu un sentiment de profundă bucurie și mîndrie patriotică de creațiile marilor noștri pictori. Printre pînzele care atrag privirile vizitatorilor și le rețin în deosebi atenția se află un tablou unic în felul său în plastica noastră, intitulat simplu: „1907".

Cît de grăitor este acest tablou! Se află acolo, zugrăvit pe pînză, un moment din mult zbuciumata istorie a poporului nostru. E un tablou care rezumă și simbolizează în același timp — pe căile specifice artei — soarta amară pe care a îndurat-o în trecut țărănimea obijduită de pe aceste pămînturi. In mijlocul pînzei, înebunit de groază, cu o expresie zguduitoare întipărită pe față, un țăran desculț, în zdrențe, fuge în noapte călcînd peste cadavrele altor țărani, pentru a scăpa de urmăritori. Pe chip i se citește ura adîncă împotriva stăpînitorilor de pe atunci ai țării, care în loc de pămînt dădeau țăranilor gloanțe. In pictură țăranii sînt înfățișați cu pumnii strînși de ură: atît cel din primul plan, cît și cel căzut, ai cărui pumni mari, întăriți de munca grea a cîmpului, s-au înfipt în glie, vrînd parcă măcar în clipa morții să capete pămîntul după care a jinduit și pentru care a luptat atîta amar de vreme. In fund se văd vîlvătăile focului care pîrjolește satul. Se deslușesc și siluetele unor ofițeri, care comandă armatei să tragă în țărani.

Chiar dacă ar fi zugrăvit numai această pînză, autorul ei tot ar merita să rămînă în istoria picturii noastre. Dar Octav Băncilă nu a pictat numai acest tablou. Intr-o vreme cînd alți artiști plastici zugrăveau doar flori, naturi moarte sau nuduri menite să împodobească saloanele celor prea sătui din această țară, Octav Băncilă s-a apropiat cu dragoste și înțelegere de frămîntările maselor muncitoare, reflectînd în cele mai bune din lucrările sale, viața grea a celor mulți. De aceea poporul nostru, care se bucură astăzi de o viață liberă, descătușată, îl cinstește și-l prețuește pe Băncilă, cercetîndu-i cu interes viața și opera.

Octav Băncilă, de la a cărui moarte se împlinesc anul acesta, la 3 aprilie, 10 ani, s-a născut în comuna Cornu, nu departe de Botoșani, la 27 ianuarie 1872. Părinții săi, care se luptau cu nevoile, aveau o casă grea cu 5 copii. Octav rămîne orfan de tată la vîrsta de 4 ani. Singură și săracă, mama sa muncește din greu, uneori cu acul, pentru a-și crește copii. Astfel o va zugrăvi mai tîrziu fiul, într-o serie de portrete.

Din primele clase de școală, Octav este adus la Iași și crescut de surorile sale mai mari. In casa în care și-a trăit copilăria viitorul pictor, se afla pe atunci redacția revistei „Contemporanul", din care făceau parte sora și cumnatul său, Ion Nădejde, care militau pentru ideile socialiste. Pe atunci, Băncilă ia parte la o serie de munci legate de apariția și difuzarea revistei, legîndu-se de tînăr de cauza clasei muncitoare.

Incă din gimnaziu, Octav Băncilă dovedește aptitudini artistice. In caetele sale își schițează perseverent și cu neobosită dragoste, scene din viața înconjurătoare. Aptitudinile sale pentru desen și pictură atrag atenția alor săi, care hotărăsc să-l înscrie la școala de arte frumoase din Iași, unde are ca profesori pe Panaiteanu, Bardasare și Stahi, cunoscute figuri din viața culturală a Iașului.

Mai tîrziu — după ce cu prețul unor mari sacrificii, studiază timp de trei ani la München — tînărul artist se reîntoarce în țară. El lucrează cu perseverență pregătindu-și prima expoziție pe care o deschide în 1900, în atelierul de decoruri al Teatrului Național din Iași. L-au încurajat intelectuali progresiști ai Iașului, muncitorimea, dar „mărimile" vremii nu i-au vizitat expoziția. Unele din pînzele expuse, rod al influențelor școlii dela München erau lucrări convenționale, rupte de realitate. Această expoziție — și altele care i-au urmat — dovedeau că în arta pictorului existau puternice contradicții, șovăiri și inegalități. Ele arătau că Băncilă se lăsase influențat de unele curente decadente, care dominau atunci arta Münchenului; el reușește însă cu vremea să le înlăture, și să pășească pe drumul realismului.

In anii care au urmat, Băncilă pictează într-o manieră realistă chipuri de bătrîni cîrpaci, oameni oropsiți, evrei năpăstuiți din mahalalele Iașului, care duceau un trai mizer. In „Peticarul" de pildă — lucrare deosebit de expresivă, lucrată în tonuri întunecate, menite să exprime tocmai suferința bătrînului —, cunoaștem un croitor amărît, care se chinuie îndelung pentru a înșira ața în ac, peticind cine știe pentru a cîta oară un vestmînt sărac. Pe fața-i sbîrcită, lipsurile și nevoile au săpat urme adînci, dureroase.

O serie de lucrări remarcabile ale lui Băncilă, cum sînt „Recrutul", „De planton", „Sentinela", „Din armată" sau „Orbul de la Frumoasa" în care e zugrăvit un soldat rămas orb, demască asuprirea și batjocura la care erau supuși soldații în armata burghezo-moșierească, lipsa de omenie a ofițerilor.

Frămîntările țărănești din 1907, strigătul de durere și revoltă al țărănimii împilate, au găsit un puternic ecou în sufletul și în opera lui Băncilă. Pictorul merge în sate să vadă cu proprii săi ochi clinoșenia claselor stăpînitoare. Mișcat pînă în adîncul inimii, adună cu stăruință documente care vorbesc despre cele petrecute în cumplitul an 1907 și începe să lucreze la un ciclu de tablouri pe tema răscoalei.

Tabloul 1907 pictat în primele luni după răscoală, dovedește atitudinea combativă a pictorului, poziția sa net protestatară față de cruzimea represiunilor înfăptuite de jefuitorii și asupritorii poporului muncitor. Numai trei zile a putut fi expus tabloul acesta în vitrina unei librării din Iași. Ucigașilor nu le plăcea să li se amintească de crimele făptuite; de aceea ei au dat ordin să fie scos. După cîteva luni, în vitrina aceleași librării, pictorul expunea tabloul „Inmormîntarea" tot din ciclul închinat lui 1907. In primul plan se văd aci cadavrele victimelor căzute în urma cruntei represiuni. Doi soldați care le sapă gropile se întreabă parcă: pentru ce s-a vărsat atîta sînge? Și pe fețele lor mîhnirea, durerea adîncă, se îmbină cu revolta. De data aceasta tabloul nu a stat nici măcar o oră în vitrină, fiind numaidecît ridicat de poliție, care îl cunoștea deja pe pictorul ale cărui tablouri erau socotite o adevărată primejdie pentru „ordinea publică".

In 1908 se ține un concurs pentru catedra de pictură de la Iași. Concursul are loc la București, în sălile Ateneului, unde se prezintă și Băncilă. Compozițiile sale stîrnesc discuții aprinse, pictorul fiind însă primit cu ostilitate, atacat vehement și defăimat de presa reacționară. Concursul a fost clasat. Anul următor, cînd se ține din nou concursul Băncilă, care este singurul candidat, aduce printre lucrările sale și unele închinate răscoalei. Dar 3 din ele au fost ridicate de poliție. Ziarul „Romînia Muncitoare", apărîndu-l pe pictor, l-a reprodus două din aceste tablouri. Dar poliția a confiscat și ziarul cu reproducerile.

Suita de tablouri închinată lui 1907 formează o adevărată frescă socială. Cum era și firesc aceste lucrări au avut un puternic ecou în rîndurile maselor, întărîndu-le indignarea, revolta împotriva asupritorilor. Clasa exploatatoare, care au voit să șteargă orice urmă a fărădelegilor săvîrșite și să închidă gura artistului, au distrus unele tablouri, după care au rămas doar reproduceri fotografice.

Din 1905, cînd pictează primul chip de muncitor, și pînă în 1942, timp de aproape 40 ani, Băncilă revine în repetate rînduri asupra acestei teme, înfățișînd pe muncitori în diverse situații: fie manifestînd împotriva războiului, fie la întruniri sau în grevă, luptînd pentru o viață mai bună. Băncilă reușește să relieleze cu putere trăsăturile morale ale muncitorilor înfățișați, forța și voința lor. Muncitorii săi nu sînt niște ființe resemnate, zdrobite de viață, ci oameni gata să înfrunte vitregiile, întrevăzînd viitorul.

„Muncitorul" din 1905, de exemplu, este înfățișat în picioare, cu șorțul de lucru peste haine; mîinile îi sînt strînse la piept, iar privirea gravă, îndreptată într-o parte, scrutează parcă viitorul. Simpatia și înțelegerea lui pentru cei mulți și oropsiți se vădește și în tabloul „Copil flămînd", pictat de Băncilă în 1908. Un copil sărman, îmbrăcat în zdrențe, care nu a mai mîncat pe săturate de cine știe cînd, privește cu jind vitrina încărcată a unui magazin. E iarnă: copilul e zgribulit de frig. Degeaba și-a vîrît mîinile în buzunare: hainele subțiri, rupte, nu-l apără de ger. Imaginea aceasta amară, exprimînd soarta atîtor copii oropsiți din acele timpuri, vădește revolta hotărîtă a lui Băncilă împotriva unei lumi în care copiii flămînzesc și tremură de frig.

Pe bună dreptate revista „Facla" scria despre pictor: „O. Băncilă e un pictor social. Un răsvrătit! Cînd ieși din sala Atheneului... parcă ai fi asistat la o întrunire socialistă, atîta revoltă, atîta ură îți se revarsă în suflet din pînzele ce înpodobesc pereții".

In martie 1916, Băncilă își definea astfel concepția sa asupra rolului artistului. *„Cred că artiștii nu trebuie să îngroașe rîndurile burtăverzimii. Cu alte cuvinte, socotesc că artistul nu are rolul să lucreze pentru plăcerea și distracția burghezimii, ci trebuie să urmărească un scop mai înalt, să cultive, să emoționeze, să influențeze într-o anumită direcție".*

După primul război mondial, Băncilă a luat parte la acțiunile tot mai puternice ale mișcării muncitorești din țara noastră. De 1 mai 1920 participă la miting, iar în timpul grevei generale este arestat. In 1921, este arestat din nou pentru cîteva săptămîni pentru că, într-un conflict între armată și muncitori, a luat apărarea muncitorilor.

Dar pe măsură ce înaintează în vîrstă, combativitatea lui scade. Silit de nevoile materiale, Băncilă face concesii gustului claselor dominante părăsind tot mai mult tematica socială, manifestîndu-și preferința pentru flori, naturii moarte, peisaje, creînd tablouri lucrate în grabă, portrete fără semnificație, cu teme ce aveau mai multă căutare în saloanele vremii.

Foarte arare ori revine la combativitatea dinainte. Opera sa repetă vechile teme, rămînînd în urma vremii. In 1935 pictează un șomer, iar în 1942 niște muncitori, lucrările acestea fiind însă lipsite de vigoarea pe care o vădeau tablourile sale din primele decenii ale secolului nostru.

Fiind prezent aproape o jumătate de veac în plastica romînească, Băncilă a creat o operă vastă, a cărei cercetare și studiere se află abia la început, operă care în tot ce are mai valoros oglindește condițiile grele de trai, inumane, ale maselor muncitorești din Romînia burghezo-moșierească. Prin conținutul esențial al celor mai bune din tablourile sale, împărtășind durerile, năzuințele și lupta celor mulți, Octav Băncilă a fost un înoitor, situîndu-se pe pozițiile realismului critic, alături de atîția alți înaintași de seamă ai culturii noastre, care au dezvăluit în operele lor artistice racilele orînduirii burghezo-moșierești din Romînia. Artistul cetățean, Octav Băncilă a pictat cu vigoare și măestrie, căutînd mereu noi căi de expresie plastică, capabile să redea mai adînc, mai deplin, conținutul de idei al operelor sale, bogăția sufletească a chipurilor de muncitori, țărani, oameni nevoiași pe care le-a zugrăvit în numeroase picturi.

Pînzele sale cu adevărat valoroase ne vor aminti mereu anii de cruntă împilare și batjocură, vremurile amare pe care poporul muncitor le-a învins. Opera artistului — care, la timpul său, a stat alături de cei mulți — cunoaște astăzi o largă prețuire și apreciere.

Expoziția care se va deschide în curînd în sălile Muzeului de Artă al R.P.R., în care vor fi adunate o mare parte din operele pictorului, ne va ajuta să vedem și să înțelegem atît limitele cît și creația valoroasă a pictorului Octav Băncilă, care prin realismul său critic și combativitatea sa ocupă un rol de seamă în istoria plasticii noastre.

Semnarea unui Acord comercial și de plăți cu Danemarca

In cursul lunii martie au avut loc la Copenhaga tratative între Republica Populară Romînă și Danemarca cu privire la schimburile comerciale între cele două țări.

Ca urmare a acestor tratative, a fost semnat la 1 aprilie a.c. un acord comercial și de plăți între Republica Populară Romînă și Danemarca.

In cadrul acestui acord Danemarca va livra: pește sărat, și congelat, lapte praf și condensat, untură, slănină, margarină, semințe, produse farmaceutice, sfoară sizal, fire textile etc.

Republica Populară Romînă va livra: tractoare, produse chimice, negru de fum, produse petrolifere, cherestea, plante medicinale, sticlă și produse din sticlă, produse agricole, etc. (Agerpres)

Decorarea acad. Ștefan Gh. Nicolau

Cu prilejul împlinirii a 80 de ani de la naștere, pentru îndelungată activitate în învățămîntul medical superior și merite deosebit de valoroase pe tărîmul creației științifice, Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne a conferit „Ordinul Muncii" clasa I-a, academicianului Ștefan Gh. Nicolau.

(Agerpres).

O nouă premieră pe scena operei din Cluj

Zilele trecute a avut loc pe scena Operei maghiare de stat din Cluj premiera operei „Cocoșul de aur", de Rimski-Korsakov, prezentată în prima audiție în țara noastră.

Din distribuția spectacolului au făcut parte, printre alții, soliștii Margit Sallai, Laszlo Sass, Geza Czitron. Dirijorul Antonin Ciolan, artist emerit al R.P.R., și Alexandru Szinberger, prim director de scenă, au asigurat conducerea muzicală și regia artistică a operei.

Spectacolul s-a bucurat de un binemeritat succes.

Informații

Comitetul orășenesc U.T.M. București și Editura Tineretului a C.C. al U.T.M. organizează sîmbătă, la ora 20,30, la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice, întîlnirea acad. Camil Petrescu cu studenții Universității „C.I.Parhon". In cadrul acestei întîlniri, acad. Camil Petrescu va vorbi despre munca de creație a romanului său „Un om între oameni". Vor urma discuții pe marginea romanului, iar în încheiere se va prezenta un program artistic.

(Agerpres)

O nouă librărie a tineretului

De curînd în orașul Craiova a luat ființă „Librăria tineretului" din inițiativa comitetului orășenesc U.T.M. și cu sprijinul colectivului de conducere al centrului regional de librării și difuzare a cărții. Deschiderea acestei librării a fost primită cu multă bucurie de tineretul din Craiova.

Pentru o cît mai bună deservire a cumpărătorilor și pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor zilnice de plan, a luat ființă o brigadă de bună deservire, a cărei responsabilitate a fost încredințată tovarășei Voitescu Virginia, fruntașă în producție.

Datorită muncii însuflețite pe care o depun, membrii brigăzii de tineret au izbutit să desfacă în ultimul timp cu peste 25 la sută mai multe produse de papetărie și cărți, față de ultima perioadă a lunii februarie.

Corespondent
RIZOIU ION

Lucrările celui de al IV-lea Congres al P. S. U. G.

Cuvîntarea tovarășului A. I. Mikoian

BERLIN 2 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea rostită la 1 aprilie a. c. de A. I. Mikoian la cel de al IV-lea Congres al P.S.U.G.

Dragi tovarăși!

Ingăduiți-mi să transmit Congresului vostru, tuturor membrilor Partidului Socialist Unit și oamenilor muncii din Germania salutul frățesc, cordial, al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și al poporului sovietic. *(Aplauze).*

Cel de al IV-lea Congres al Partidului Socialist Unit din Germania are loc în condițiile cînd forțele înaintate ale poporului german se unesc pentru rezolvarea celei mai importante sarcini naționale — restabilirea unității țării lor, crearea unei Germanii pașnice, democrate și independente. *(Aplauze).*

Partidul Socialist Unit pășește în primele rînduri ale forțelor democratice și patriotice ale țării, care luptă împotriva renașterii militarismului german și a transformării Germaniei într-un nou focar de agresiune și război, pentru apropierea Germaniei răsăritene și apusene, pentru încheierea cît mai grabnică a tratatului de pace, pentru unificarea națională a Germaniei, pentru politica păcii și prieteniei între popoare.

Partidul Socialist Unit din Germania a moștenit cele mai bune tradiții revoluționare ale mișcării proletariatului german. O mare realizare a partidului vostru este faptul că s-a lichidat în R. D. Germană scindarea în mișcarea muncitorească, iar partidele muncitorești s-au unificat într-un partid unic marxist al clasei muncitoare. *(Aplauze).*

Fiind un detașament de frunte al clasei muncitoare și apărător adevărat al intereselor poporului său, P.S.U.G. a unit strîns într-un front național indestructibil toate forțele înaintate ale R. D. Germane, toate partidele democratice cărora le sînt scumpe unitatea națională și interesele dezvoltării țării pe cale democratică.

Imi amintesc de Berlinul de acum nouă ani, în mai 1945, cînd încă nu se împrăștiase fumul incendiilor, cînd cîteva mii de ostași sovietici ajutau populației din Berlin să normalizeze viața orașului. Cît de puțini activiști democrați germani cărora li s-ar fi putut încredința conducerea orașului erau pe atunci în Berlin! Unii lîncezeau în lagăre de concentrare alții fuseseră împrăștiați și reprimați de către Hitler. Iar acum, te uiți și te minunezi ce multă energie și forță găsești în poporul german, cît de multe s-au făcut pentru înlăturarea ruinelor și refacerea orașului, ce puternice forțe democratice și ce activiști politici talentați a crescut poporul în această scurtă perioadă. *(Aplauze furtunoase).*

O realizare din cele mai importante a Partidului Socialist Unit este făurirea și întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănime. Această alianță a devenit o bază trainică a orînduirii democratice a republicii.

Importanța țărănimii în construirea statului democrat nu apare mai mică de pe urma faptului că în R. D. Germană o parte mult mai mare din populație lucrează în industrie și comerț și numai o mică parte lucrează în agricultură. Problema alianței clasei muncitoare cu țărănimea este și în R. D. Germană o serioasă problemă politică și cea dintîi datorie a Partidului Socialist Unit din Germania este aceea de a întări și de acum înainte prin toate mijloacele alianța clasei muncitoare cu țărănimea. *(Aplauze îndelungate).*

Oamenii muncii din Republica Democrată Germană au repurtat mari succese în construirea vieții noi. In lupta pentru victoria noii orînduiri liberă de asuprire socială și națională, oamenii muncii din R. D. Germană crează o societate în care, după cum a spus marele fiu al poporului german, Karl Marx, singurul stăpîn va fi munca. *(Aplauze).*

Lichidarea în R. D. Germană a marelui capital monopolist și a stăpînirii pămîntului de către moșieri și junkeri a însemnat distrugerea bazei economice a militarismului și reacțiunii. Intreprinderile care înainte se aflau în mîinile criminalilor de război și ale marelui capital au devenit bun al întregului popor. Sectorul popular predomină în industria R. D. Germane.

Peste 3.000.000 ha. de pămînt care înainte aparțineau moșierilor și junkerilor au fost date țăranilor fără pămînt și cu pămînt puțin. In ultimii ani, au apărut pe baza liberului consimțămînt, primele cooperative țărănești de producție care se întăresc neîncetat, crește numărul și înzestrarea tehnică a S.M.T.-urilor menite să deservească atît cooperativele, cît și pe țăranii individuali.

Oamenii muncii din republică rezolvă sarcinile mari și complexe de dezvoltare a economiei de pace, sporesc avuțiile materiale și culturale în interesul îmbunătățirii traiului oamenilor.

An de an, industria republicii merge pe calea unui avînt necontenit. Spre începutul anului 1954, volumul producției industriale se cifra la 177% față de nivelul anului antebelic 1936.

Nivelul atins în dezvoltarea industriei republicii permite să se acorde cea mai mare atenție rezolvării uneia din cele mai importante sarcini — sporirea producției de mărfuri pentru satisfacerea tot mai completă a nevoilor populației.

Partidul și guvernul vostru pune în mod just acum pe primul plan problema calității mărfurilor și în primul rînd a calității mărfurilor de consum popular. Trebuie să se depună eforturi pentru ca toate mărfurile produse în R. D. Germană să fie de calitate mai bună decît cele din țările capitaliste. Aceasta este o sarcină absolut realizabilă, chezășia o constituie dragostea de muncă, talentul, cunoștințele și experiența clasei muncitoare germane și cadrele de ingineri.

Trebuie menținută la nivel înalt marca de calitate excepțională a produselor industriei germane, marcă care și-a cîștigat faima în întreaga lume. *(Aplauze).*

Succesele realizate în dezvoltarea industrială a republicii crează toate condițiile necesare pentru ridicarea continuă a agriculturii. Industria poate să aprovizioneze agricultura în proporții tot mai mari cu mașini și îngrășăminte, precum și cu mărfuri industriale.

Este în afară de orice îndoială că clasa muncitoare din Republica Democrată Germană va acorda și de acum înainte țăranilor muncitori, atît celor din cooperative cît și celor cu gospodării individuale un ajutor multilateral, în vederea dezvoltării sub toate aspectele și a ridicării productivității agriculturii care este de o importanță hotărîtoare pentru ridicarea bunăstării oamenilor muncii.

Cuceriri mari ale oamenilor muncii din Republica Democrată Germană sînt, lichidarea șomajului, introducerea unei retribuiri egale a muncii pentru femei și bărbați, construcția de locuințe și de instituții culturale pe scară largă, asigurările sociale și alte realizări pe care oamenii muncii din Germania occidentală nu le au.

Pentru prima oară în istoria Germaniei, întregul tineret german, pînă la copiii celor mai săraci țărani a căpătat acces la izvoarele științei. Porțile tuturor instituțiilor de învățămînt le sînt deschise. Spre deosebire de regimul burghez cînd în școlile superioare puteau să învețe numai copiii claselor avute, acum orice tînăr sau tînără germană are posibilitatea să-și desfășoare toate talentele, să-și aplice aptitudinile. După terminarea studiilor, tineretului din Republica Democrată Germană îi este asigurată munca corespunzătoare cunoștințelor căpătate și aptitudinilor fiecăruia. Iată de ce, date fiind asemenea posibilități, este important să se desfășoare pe larg munca de partid în rîndul tineretului. Tineretul trebuie să fie sprijinul de nădejde al noului regim democrat din Republica Democrată Germană deoarece acest nou regim dă tineretului muncitoresc-țărănesc maximum de posibilități pentru a merge înainte. *(Aplauze).*

Reducerile consecvente de prețuri și îmbunătățirea aprovizionării populației contribuie la creșterea bunăstării oamenilor muncii. Este în afară de orice îndoială că linia aplicată de guvern îndreptată spre dezvoltarea intensă a producției de mărfuri necesare populației va permite ca în viitorul apropiat să se ridice simțitor nivelul de trai al oamenilor muncii din republică.

Oamenii muncii din R. D. Germană se mîndresc în mod legitim cu succesele lor în domeniul construcției economice și culturale, ei au încredere în ziua de mîine, ei nu sînt amenințați de criză și șomaj.

In Statele Unite ale Americii au și apărut primele simptome ale unei noi crize economice. In Europa occidentală crește tot mai mult neliniștea în legătură cu înrăutățirea tot mai accentuată a situației sub influența crizei din S.U.A., iar nesiguranța zilei de mîine devine tot mai mare. Germania occidentală, strîns legată de economia S.U.A. și care depinde în multe privințe de aceasta, nu va rămîne neatinsă de criză care aduce muncitorilor din Germania occidentală creșterea șomajului și înrăutățirea situației lor. O astfel de primejdie nu există pentru economia Republicii Democrate Germane, asemenea nenorociri nu amenință pe muncitorii și țăranii din R. D. Germană, deoarece în spatele vostru stă puternicul lagăr al democrației și socialismului, capabil să asigure industriei dezvoltate a R. D. Germane o piață stabilă pentru desfacerea întregii producții, pentru folosirea integrală a capacităților de producție ale industriei R. D. Germane și folosirea totală în producție a întregii populații. *(Aplauze furtunoase).*

Succesele oamenilor muncii din Republica Democrată Germană bucură pe oamenii sovietici ca și pe toți adevărații prieteni ai poporului german.

In ciuda faptului că politica antinațională a Kaizerului și a lui Hitler a făcut ca țările noastre, într-o perioadă de mai puțin de un sfert de veac să ducă două războaie sîngeroase, interesele popoarelor Uniunii Sovietice și ale poporului german sînt comune, ele nu au nimic de împărțit, ele pot și trebuie să trăiască în pace, ca frații. *(Aplauze).*

Legăturile de prietenie frățească dintre clasa muncitoare din Germania și clasa muncitoare a țării noastre își au rădăcinile în istoria luptei revoluționare pentru eliberarea de sub jugul capitalului.

Poporul german a dat lumii pe Bach și Beethoven, pe Goethe, Schiller și Heine pe care poporul sovietic îi cinstește și a căror contribuție la cultura mondială o prețuiește mult.

Poporul german și mișcarea muncitorească germană au dat lumii pe Karl Marx și Friedrich Engels — fondatorii teoriei socialismului științific, care au înarmat pe oamenii muncii cu programul eliberării lor sociale.

Marx și Engels au fost conducătorii neclintiți ai mișcării revoluționare a muncitorilor din Germania și al mișcării muncitorești din alte țări. Partidul nostru a studiat profund și a folosit pe deplin experiența mișcării muncitorești revoluționare germane. Creatorul partidului nostru, Lenin, a arătat că clasa muncitoare germană a fost aproape timp de o jumătate de secol „un model al organizării socialiste pentru întreaga lume". Aceasta s-a întîmplat în primii 50 de ani ai existenței de un secol a marxismului.

Dacă marxismul a încolțit îndeosebi în sînul mișcării muncitorești germane, în cea de a doua jumătate a secolului de existență a marxismului, marxismul a înflorit, a căpătat o nouă dezvoltare în sînul mișcării muncitorești din Rusia. Marele corifeu al marxismului, V. I. Lenin, a apărat puritatea marxismului, a dezvoltat marxismul aplicîndu-l la noua epocă a luptei revoluționare. *(Aplauze).*

Victoria socialismului în U.R.S.S., experiența teoretică și practică a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice dobîndită sub conducerea lui Lenin și a continuatorului operei sale, Stalin, au căpătat o însemnătate internațională. Teoria și practica construcției socialiste în U.R.S.S. ușurează mult altor popoare construirea vieții libere.

Intrînd în cea de a 3-a perioadă de 50 de ani a existenței sale, marxismul se îmbogățește și se va îmbogăți și cu experiența Partidului Comunist Chinez, cu experiența partidelor marxist-leniniste din țările de democrație populară unde clasa muncitoare a devenit forța hotărîtoare a societății, cu experiența țărilor unde partidele comuniste și muncitorești se află în opoziție — în Franța, Italia, Anglia și Statele Unite, în India, Japonia, precum și în alte țări. Și clasa muncitoare germană în noua etapă a dezvoltării ei, realizînd unitatea rîndurilor sale, creînd propriul său partid marxist-leninist și construind un stat democrat, aduce în prezent împreună cu clasa muncitoare din Uniunea Sovietică și din alte țări o contribuție demnă de ea la îmbogățirea marelui tezaur al marxism-leninismului. *(Aplauze).*

Oamenii sovietici își amintesc cum muncitorii germani au salutat victoria poporului nostru în Revoluția din Octombrie. Noi nu uităm acțiunile muncitorilor germani împotriva aventurilor imperialiste care au urmărit înnăbușirea tînărului stat socialist.

La rîndul lor muncitorii și țăranii ruși au considerat de datoria lor să ajute pe frații germani în lupta pentru eliberare. Solidaritatea proletară a pătruns adînc în conștiința oamenilor sovietici. Așa ne-a învățat Lenin. In 1918, în perioada foametei și a ruinii în țara noastră și în ajunul răsturnării Kaizerului în Germania, Lenin în scrisoarea adresată Comitetului Executiv Central al întregii Rusii, scria: „Să hotărîm ca în fiecare mare elevator să se creeze un stoc de cereale pentru ajutorarea muncitorilor germani, dacă împrejurările îi vor aduce într-o situație grea în lupta lor pentru eliberarea de monștri și fiarele imperialismului".

Uniunea Sovietică păstrează cu sfințenie și întărește aceste tradiții ale internaționalismului proletar. *(Aplauze furtunoase).*

Oamenii muncii din R.D. Germană cunosc bine ajutorul mare și multilateral al Uniunii Sovietice în restabilirea și dezvoltarea Republicii Democrate Germane. Uniunea Sovietică a redus, iar apoi a scutit complet Republica Democrată Germană de livrările cu titlul de reparație și de alte obligații legate de consecințele războiului, a redus de asemenea la minimum cheltuielile de ocupație ale R.D. Germane. Toate aceste înlesniri contribuie la grăbirea dezvoltării economice a R.D. Germane și la ridicarea nivelului de trai al poporului german.

Vorbește de la sine recenta declarație a Guvernului Sovietic cu privire la relațiile dintre Uniunea Sovietică și R. D. Germană, potrivit căreia Uniunea Sovietică a stabilit cu R.D. Germană aceleași relații ca și cu celelalte state suverane. Acum, R.D. Germană este liberă să rezolve după cum crede de cuviință propriile sale treburi interne și externe, inclusiv problemele relațiilor cu Germania occidentală. *(Aplauze).*

Prietenia dintre popoarele sovietic și german se întărește și mai mult acum, cînd proletariatul german și tot ceea ce este progresist în sînul poporului german, se unesc în lupta pentru o Germanie unită, iubitoare de pace și democrată, cînd umăr la umăr cu întregul lagăr al păcii și democrației, poporul german apără pacea și securitatea în Europa și lumea întreagă.

Experiența istoriei ne învață că popoarele țărilor noastre trebuie să trăiască în pace și prietenie. Această prietenie este importantă nu numai pentru binele popoarelor noastre, ci și pentru toate popoarele Europei.

I. V. Stalin a arătat pe bună dreptate că dacă popoarele german și sovietic vor manifesta hotărîrea de a lupta pentru pace, încordîndu-și toate forțele, pacea în Europa poate fi considerată ca asigurată.

Problema principală a zilelor noastre este pacea și securitatea pentru toate popoarele.

Uniunea Sovietică apără cu consecvență cauza păcii și demască planurile instigatorilor la un nou război. Impreună cu Uniunea Sovietică, pentru pace luptă popoarele marii Chine, popoarele țărilor de democrație populară din Europa și din Republica Democrată Germană. Această luptă este sprijinită de toate popoarele lumii. Lagărul păcii devine o forță tot mai invincibilă. Uneltirile criminale ale acelora care ar dori să tîrască popoarele într-un nou război mondial, întîmpină o rezistență din ce în ce mai hotărîtă.

La conferința de la Berlin, Uniunea Sovietică a supus examinării problema încheierii unui tratat general european cu privire la securitatea colectivă în Europa. Un asemenea tratat ar preîntîmpina crearea unor grupări de state europene împotriva altor state europene. In locul scindării Europei ar uni eforturile tuturor țărilor europene, indiferent de orînduirea lor socială, în vederea asigurării securității colective a Europei, ceea ce corespunde principiilor Cartei Organizației Națiunilor Unite. Perspectiva acestor propuneri și în special marea însemnătate pe care o au pentru viitorul Germaniei, nu pot fi puse la îndoială.

Un asemenea tratat ar putea fi o alternativă a tratatelor de la Bonn și Paris pe care popoarele Europei nu le sprijină și nu le pot sprijini pentru că ele sînt îndreptate spre scindarea Europei, spre crearea unei grupări agresive de state vest-europene cu participarea Germaniei occidentale militariste, ca principală forță de șoc a acestei grupări. De aceea este firesc că Uniunea Sovietică se pronunță împotriva acestor tratate care sînt în contrazicere cu aspirațiile ei de pace și că este în mod hotărît împotriva remilitarizării Germaniei occidentale. *(Aplauze).*

Nu poate fi îndeajuns apreciată însemnătatea notei Guvernului Sovietic adresată la 31 martie guvernelor Franței, Angliei și Statelor Unite ale Americii, care exprimă atitudinea Guvernului Sovietic față de problema participării S.U.A. la tratatul general european cu privire la securitatea colectivă și hotărîrea sa de a discuta problema participării Uniunii Sovietice la pactul Atlanticului. Această notă trebuie să înlăture cele două obiecțiuni împotriva tratatului general european cu privire la securitatea colectivă formulate de cei trei miniștri occidentali la conferința de la Berlin. Adoptarea propunerilor sovietice în legătură cu aceste probleme ar destinde în mod radical încordarea situației internaționale, ar avea o însemnătate de neprețuit pentru întărirea păcii și asigurarea securității popoarelor. Adoptarea acestor propuneri ar contribui, desigur, și la rezolvarea grabnică a problemei germane. *(Aplauze).*

Șuvoaiele tulburi de minciună și calomnie pe care occidentul le revarsă asupra Republicii Democrate Germane, nu pot ascunde popoarelor faptul evident că tocmai Republica Democrată Germană constituie reazimul forțelor iubitoare de pace din întreaga Germanie, campionul relațiilor de bună vecinătate ale națiunii germane cu celelalte națiuni.

Misiunea istorică a Partidului Socialist Unit din Germania constă în primul rînd în faptul că el trebuie să întoarcă pentru totdeauna poporul german de pe calea catastrofelor militare, pe calea înfloririi pașnice. *(Aplauze îndelungate).*

In ceea ce privește însă atacurile pline de ură ale cercurilor agresive împotriva Republicii Democrate este indicat să amintim cuvintele lui Lenin: „De multe ori furia atacurilor și zgomotul lătratului sînt invers proporționale cu tăria elementului politic de la care pornesc atacuri înverșunate".

Unul din mijloacele care contribuie la rezolvarea problemei germane este apropierea între Germania răsăriteană și cea occidentală.

La conferința de la Berlin, Uniunea Sovietică a propus programul unei asemenea apropieri între Germania occidentală și răsăriteană. Acest program a fost sprijinit și de guvernul R. D. Germane. Noi considerăm că dezvoltarea legăturilor economice, culturale și de altă natură între cele două părți ale Germaniei va contribui la înfăptuirea unei asemenea apropieri și la lichidarea dezmembrării Germaniei provocată de politica puterilor occidentale.

Dar cine împiedică dezvoltarea schimbului economic și a relațiilor culturale între germanii care trăiesc în Vest și germanii care trăiesc în Est?

Dacă în vechea Germanie circulația mărfurilor între regiunile apusene și cele răsăritene depășea 4 miliarde de mărci, în 1953 volumul comerțului intergerman s-a cifrat doar la ceva mai mult de 500 milioane mărci.

Necesitatea restabilirii unui schimb larg între diferitele teritorii ale Germaniei este evidentă. In timp ce guvernul Republicii Democrate Germane depune eforturi în vederea dezvoltării comerțului intergerman, autoritățile de la Bonn, care ascultă supuse ordinele americanilor, împiedică de fapt normalizarea relațiilor economice.

Astfel este îndeobște cunoscut că o parte însemnată din oțelul produs în Ruhr era trimis în primul rînd în regiunile răsăritene ale Germaniei unde era prelucrat de întreprinderile constructoare de mașini. In prezent, autoritățile de la Bonn refuză să livreze oțel R. D. Germane, în timp ce industria metalurgică vestgermană trece printr-o situație grea din cauza dificultăților crescînde de desfacere pe piața capitalistă și este gata să vîndă oțel Uniunii Sovietice și celorlalte țări democrate.

Unele cercuri de afaceri din industria Germaniei occidentale au înțeles înaintea guvernanților de la Bonn necesitatea dezvoltării comerțului și a relațiilor de afaceri cu țările din lagărul socialismului și s-au organizat pentru a-și trimite reprezentanți la Moscova. Ele se pronunță pentru legături largi și pentru un contact practic cu organizațiile economice din Uniunea Sovietică.

Trebuie să credem că organizațiile economice sovietice vor avea față de ele o atitudine binevoitoare și că dacă reprezentanții cercurilor industriale din Germania occidentală nu vor fi împiedicați de guvernanții de la Bonn, ei vor obține anumite rezultate practice.

Dar, totodată, se pune întrebarea legitimă — de ce nu trebuie să se dezvolte schimbul de mărfuri direct între Germania occidentală și cea răsăriteană?

Faptele arată că ruperea artificială a legăturilor economice dintre Germania răsăriteană și cea occidentală s-a produs din vina cercurilor guvernante de la Bonn. Dezvoltarea legăturilor culturale, dintre oamenii de litere, artiști, pictori, oameni de știință, dezvoltarea legăturilor dintre organizațiile sindicale, de tineret, de femei și alte organizații din R.D. Germană și Germania occidentală este frînată tot din vina cercurilor care împiedică unificarea Germaniei. Aceste legături trebuie de asemenea dezvoltate prin toate mijloacele.

Muncitorii din R. D. Germană și cei din Germania occidentală sînt frați de sînge și de clasă. Muncitorii din R. D. Germană vor ști fără îndoială să găsească calea spre inima muncitorilor din Germania occidentală, vor întări unitatea clasei muncitoare și vor transforma această unitate într-o alianță de luptă, într-un mijloc hotărîtor de înlăturare a piedicilor care stau în calea unificării Germaniei.

Clasa muncitoare din Germania înțelege din ce în ce mai bine cît de justă este politica sovietică față de Germania, cît de mult corespunde ea intereselor vitale ale poporului german. O însemnătate bine determinată o are și faptul că în prezent se manifestă simptome de înțelegere a acestei politici și de către anumite cercuri social-democrate din Germania occidentală.

Guvernul Sovietic acordă o însemnătate primordială încheierii tratatului de pace cu Germania, pornind atît de la interesele poporului german, cît și de la interesele popoarelor celorlalte țări.

Popoarele Uniunii Sovietice sînt sincer interesate ca poporul german să se unească cît mai repede pentru a făuri o epocă nouă în istoria sa, în epoca de dezvoltare pașnică și de înflorire a Germaniei. In această chestiune, poporul german se va bucura întotdeauna de sprijinul deplin atît al popoarelor Uniunii Sovietice cît și al întregului lagăr al păcii și democrației. *(Aplauze furtunoase).*

Totul arată că poporul german trebuie să găsească și va găsi în sine forțe pentru a rezolva sarcinile istorice care îi stau în față.

Stă chezășie pentru aceasta faptul că în rîndurile poporului german se maturizează tot mai mult ideea unității naționale, crește numărul partizanilor căii pașnice și democratice de dezvoltare a Germaniei.

Stă chezășie pentru aceasta tăria tradițiilor revoluționare ale clasei muncitoare germane

Stă chezășie pentru aceasta faptul că membrii partidului vostru cinstesc cu sfințenie testamentul neuitatului Ernst Thaelmann, conducătorul ferm al proletariatului german, care cu jumătate de an înainte de a fi asasinat mișelește, vorbea din închisoare poporului german despre „primăvara socialistă a popoarelor" care va veni:

„Poporul meu, scria Thaelmann, căruia îi aparțin, pe care îl iubesc, este poporul german, și națiunea mea de care sînt mîndru este națiunea germană, națiune curajoasă, mîndră și fermă".

Thaelmann a lăsat moștenire credința de nezdruncinat față de cauza socialismului:

„Fermi și credincioși, siguri de victorie, numai așa ne vom putea schimba soarta, ne vom putea face datoria revoluționară în misiunea istorică care ne este încredințată și vom putea obține victoria definitivă a adevăratului socialism". *(Aplauze furtunoase).*

Noi vă urăm ceea ce ne indică experiența de jumătate de veac a partidului nostru și anume, în primul rînd, unitatea rîndurilor partidului, unitatea organizatorică, unitate ideologică, o legătură indisolubilă a partidului cu poporul, cu clasa muncitoare, țărănimea și intelectualitatea, preocupare permanentă pentru nevoile maselor populare, desfășurarea unei largi munci de masă în rîndul oamenilor muncii.

Pentru partidul marxist nu există nimic mai presus de încrederea poporului, nu există țel mai înalt decît a merita încrederea nemărginită a poporului față de partid. *(Aplauze).*

Experiența partidului nostru indică necesitatea ascuțirii vigilenței, a educării zi de zi a cadrelor în spiritul vigilenței. Completîndu-și rîndurile cu cei mai buni reprezentanți ai clasei muncitoare, ai țărănimii muncitoare și ai intelectualității progresiste, partidul trebuie să se ferească de pătrunderea în rîndurile sale a elementelor dușmănoase, a agenturii dușmanului de clasă, de influența dizolvantă a ideologiei burgheze asupra clasei muncitoare și a partidului ei.

Experiența Partidului Comunist al Uniunii Sovietice arată că cea mai importantă pîrghie în scoaterea la iveală a lipsurilor în muncă și în lichidarea lor cît mai grabnică, în descoperirea greșelilor și în îndreptarea lor cît mai grabnică, în desfășurarea inițiativei maselor pentru a ajuta conducerea și în unirea verigilor de jos ale partidului cu conducerea partidului este democrația internă de partid, iar un instrument însemnat al acestei democrații este critica și autocritica.

Critica și autocritica este un semn nu de slăbiciune a partidului, ci de forță a partidului, care încearcă să scoată la iveală lipsurile pentru a le îndrepta. Firește că critica are și un oarecare neajuns. Intrucît dușmanii folosesc critica internă de partid în interesul lor, iar lipsurile arătate în desfășurarea criticii le interpretează în mod conștient deformat, le denaturează pentru a submina încrederea maselor în partid. Cu toate aceste neajunsuri, critica și autocritica sînt necesare ca aerul, pentru munca partidului.

Chezășia succeselor în conducerea de partid este spiritul colectiv în munca organelor conducătoare de partid — de la comitetele raionale pînă la comitetele regionale și Comitetul Central. Sperăm cu tărie că Partidul Socialist Unit din Germania va folosi aceste învățăminte ale Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și va întări și mai mult unitatea rîndurilor sale și conducerea colectivă.

Critica și autocritica constituie un mijloc de întărire a unității partidului și de ridicare a încrederii maselor membrilor de partid în conducerea de partid, un mijloc de unire a tuturor oamenilor muncii în jurul partidului.

Cel de al IV-lea Congres al Partidului Socialist Unit din Germania pune în centrul lucrărilor sale cele mai importante probleme vitale ale partidului, clasei muncitoare, oamenilor muncii din R. D. Germană și ale întregului popor german. El face bilanțul unei perioade importante din viața partidului și poporului, trasează sarcinile de viitor în lupta pentru înfăptuirea năzuințelor naționale spre unificare a țării, spre dezvoltarea pe o cale democratică pașnică și trasează măsurile pentru întărirea alianței dintre muncitori și țărani, pentru dezvoltarea continuă a industriei și agriculturii și pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Ingăduiți-mi să-mi exprim convingerea că lucrările Congresului vor duce la o și mai strînsă coeziune a partidului, la ridicarea pe o treaptă și mai înaltă a combativității lui. *(Aplauze).*

Urăm din toată inima Congresului dvs. o activitate rodnică pentru binele poporului german. *(Aplauze furtunoase)*

Dragi tovarăși! Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a însărcinat delegația noastră să transmită Congresului dvs. următorul salut:

Către cel de al IV-lea Congres al Partidului Socialist Unit din Germania

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice adresează un salut frățesc celui de al IV-lea Congres al Partidului Socialist Unit din Germania.

Partidul Socialist Unit din Germania întruchipează cele mai bune tradiții revoluționare ale mișcării muncitorești germane care timp de multe decenii a fost un model al spiritului de organizare socialistă a clasei muncitoare. După catastrofa militară în care agresorii fasciști au împins statul german Partidul Socialist Unit din Germania a unit într-un front național indestructibil forțele democratice ale țării și le-a condus în lupta pentru o cale nouă, democrată și pașnică de dezvoltare a Germaniei, care exclude orice posibilitate de reînviere a politicii imperialiste de agresiune și război. Mergînd pe această cale, Partidul Socialist Unit din Germania, împreună cu toate forțele democrate din țară, a dobîndit mari succese în construirea Republicii Democrate Germane.

Ducînd ferm și consecvent o politică de pace și prietenie între popoare, Republica Democrată Germană a cucerit simpatia trainică a popoarelor iubitoare de pace și a ocupat un loc demn în lagărul păcii și democrației.

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice își exprimă convingerea că Partidul Socialist Unit din Germania va lupta cu și mai multă energie pentru întărirea continuă a orînduirii democratice, pentru dezvoltarea industriei și agriculturii, pentru ridicarea continuă a nivelului material al vieții oamenilor muncii din Republica Democrată Germană, pentru construirea unei Germanii unite, democrate, iubitoare de pace și independente și îi urează noi succese.

Trăiască Partidul Socialist Unit — detașament de avangardă al oamenilor muncii din Republica Democrată Germană!

Trăiască prietenia trainică dintre popoarele Germaniei și Uniunii Sovietice!

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST AL UNIUNII SOVIETICE

(Aplauze furtunoase, prelungite care se transformă în ovații. Toată lumea se ridică. Se strigă „Ura!", „Trăiască Uniunea Sovietică!", „Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice!", „Trăiască prietenia dintre popoarele sovietic și german!", „Freundschaft!", „Prietenie!").

Ședințele din 1 aprilie

BERLIN 2 (Agerpres). — TASS transmite: Ședința din dimineața zilei de 1 aprilie a celui de al IV-lea Congres al Partidului Socialist Unit din Germania s-a deschis sub președinția lui K. Schirdewan, membru în Biroul Politic al Comitetului Central al P.S.U.G. El a anunțat că pînă în seara zilei de 31 martie Congresul a primit aproape 2.000 de mesaje de salut din partea partidelor democrate și a organizațiilor de mase, a întreprinderilor și instituțiilor din Republica Democrată Germană, Schirdewan a adresat cuvinte de salut lui J. Dickman, președintele Camerei Populare a Republicii Democrate Germane, lui I. Loch, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Germane și președinte al Partidului liberal-democrat, lui O. Nuschke, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Germane și președinte al Uniunii creștin-democrate și altora care asistau la ședință în calitate de invitați.

In ședința din dimineața zilei de 1 aprilie, primul a luat cuvîntul Schirmer, directorul combinatului chimic „Leuna" — „Walter Ulbricht" — întreprindere populară. El a vorbit despre succesele în producție ale colectivului întreprinderii, care reprezintă o contribuție importantă la construcția pașnică a Republicii Democrate Germane. In continuare, vorbitorul s-a ocupat de munca educativă în rîndurile intelectualității. Schirmer a amintit cu recunoștință despre transferarea de către Guvernul Sovietic a combinatului „Leuna" către poporul german. El a subliniat că muncitorii combinatului sînt ferm hotărîți să aducă prin munca lor o contribuție la aplicarea noii linii a guvernului Republicii Democrate Germane, la întărirea republicii, la îmbunătățirea vieții populației și la rezolvarea sarcinilor naționale ale poporului german.

Președintele ședinței a dat apoi cuvîntul lui A. I. Mikoian, membru în Prezidiul Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. Apariția lui A. I. Mikoian la tribună a fost întîmpinată de participanții la Congres cu aplauze și ovații furtunoase și prelungite în cinstea marelui Partid Comunist al Uniunii Sovietice și în cinstea marelui popor sovietic.

Congresiștii au urmărit cu atenție încordată cuvîntarea lui A. I. Mikoian și mesajul de salut din partea C.C. al P.C.U.S. adresate celui de al IV-lea Congres al P.S.U.G., căruia vorbitorul i-a dat citire. In sală au răsunat în repetate rînduri aplauze furtunoase.

In numele participanților la Congres, Schirdewan a exprimat mulțumiri cordiale Comitetului Central al Partidului Comunist pentru mesajul de salut și pentru cuvîntarea rostită de A. I. Mikoian în fața Congresului. In aplauzele furtunoase ale delegaților și invitaților el a rostit cuvinte de salut în cinstea P.C.U.S., în cinstea marelui popor sovietic, în cinstea prieteniei de nezdruncinat dintre popoarele sovietic și german. Delegații se ridică în picioare. Timp îndelungat răsună cuvintele „Freundschaft" — (prietenie).

A luat apoi cuvîntul la dezbateri A. Ferber, primul secretar al Comitetului regional Suhl al P.S.U.G. El a chemat pe membrii partidului la întărirea vigilenței față de uneltirile elementelor dușmane, care încearcă să submineze construcția pașnică a Republicii Democrate Germane. Ferber a citat o serie de exemple de muncă plină de abnegație a muncitorilor din această regiune.

Președintele K. Schirdewan a dat apoi cuvîntul reprezentantului Partidului Comunist Chinez, Ci Pin-fei, ambasador al Republicii Populare Chineze în Republica Democrată Germană, care dă citire mesajului de salut adresat de Comitetul Central al Partidului Comunist Chinez celui de al IV-lea Congres al P.S.U.G. Participanții la Congres ovaționează în cinstea Partidului Comunist Chinez, marelui popor chinez și prieteniei dintre popoarele german și chinez. In aplauzele furtunoase ale delegaților la Congres au fost citite telegramele de salut din partea Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea, din partea Comitetului Central al Partidului Muncii din Vietnam și a organului conducător central al Partidului Comunist din Japonia.

Congresul a fost apoi salutat de o delegație de muncitori din industria ușoară și alimentară și de lucrători din comerț, care au asigurat Congresul că oamenii muncii din aceste ramuri ale economiei naționale sînt ferm hotărîți să lupte pentru aplicarea noii linii a partidului și guvernului R. D. Germane.

In cadrul ședinței, Fritz Rische, membru al conducerii Partidului Comunist din Germania, a rostit o cuvîntare de salut. In numele conducerii Partidului Comunist din Germania el a urat Congresului succes în lucrările sale spre binele oamenilor muncii din Republica Democrată Germană și al întregului popor german.

Fritz Rische a subliniat că asupra celui de al IV-lea Congres al P.S.U.G. sînt ațintite privirile întregului popor german și mai ales ale oamenilor muncii din Germania occidentală, care leagă de acest congres speranțele lor într-o intensificare a luptei pentru cauza justă a poporului german, pentru rezolvarea pașnică a problemei germane pe o bază democratică, împotriva politicii de militarizare și pregătire a războiului, dusă de Adenauer.

Printre cei care au luat cuvîntul în cadrul ședinței de dimineață au fost de asemenea profesorul Stern, rectorul Universității din Halle, Charlotte Prasse (de la întreprinderea „Wismuth") și alții.

Waldeck Rochet, membru în Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist Francez, a adresat Congresului un cuvînt de salut în numele Partidului Comunist Francez.

★

Ședința din după amiaza zilei de 1 aprilie a Congresului al IV-lea al Partidului Socialist Unit din Germania a fost deschisă de cuvîntarea rostită de Hilda Beniamin, ministru al justiției al Republicii Democrate Germană care a subliniat caracterul democratic al justiției în R.D. Germană, care stă de veghe intereselor poporului. Ea a relevat și necesitatea îmbunătățirii muncii organelor justiției.

Apoi s-a dat cuvîntul lui F. Joswiak (Witold), membru în Biroul Politic al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, care a salutat Congresul al IV-lea al Partidului Socialist Unit din Germania în numele Partidului Muncitoresc Unit Polonez. Participanții la Congres l-au salutat cu căldură pe reprezentantul poporului polonez, care a vorbit despre întărirea continuă a prieteniei între popoarele polonez și german.

W. Stoph, membru al Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G., a arătat în cuvîntarea sa că în condițiile scindării Germaniei nu trebuie uitat faptul că capitaliștii și iuncherii, care au fugit din Republica Democrată Germană în Germania occidentală și în Berlinul occidental nu se dau în lături de la nici un fel de mijloace în încercările lor zadarnice de a restabili dominația lor anterioară, de a împiedica construcția pașnică în Republica Democrată Germană prin trimiterea de spioni și diversioniști, prin organizarea sabotajului. W. Stoph a chemat pe membrii de partid să educe pe oamenii muncii în spiritul unei înalte conștiințe politice și al devotamentului nemărginit față de statul muncitoresc-țărănesc, în care interesele poporului stau mai presus de orice.

Apoi s-a dat citire telegramei de salut trimisă Congresului al IV-lea al Partidului Socialist Unit din Germania din partea C.C. al Partidului Popular-Revoluționar din Mongolia.

In numele Partidului Comunist din Cehoslovacia, Congresul al IV-lea a fost salutat de J. Duris, întîmpinat călduros de congresiști.

La ședința din după amiaza zilei de 1 aprilie au luat de asemenea cuvîntul H. Warnke, Președintele Uniunii sindicatelor libere Germane, Erna Wilken (Rostock), G. Platte (Mansfeld) și alții.

Lucrările celui de al IV-lea Congres al P.S.U.G.

Raportul de activitate al C.C. al P.S.U.G. prezentat de Walter Ulbricht

(Continuare din numărul trecut)

Vorbind despre politica externă a Republicii Democrate Germane, Walter Ulbricht a subliniat încă odată că Republica Democrată Germană fiind un stat iubitor de pace, salută orice apropiere între state care contribuie la slăbirea încordării în relaţiile internaţionale. Republica Democrată Germană, a declarat raportorul, va depune toate eforturile pentru a întări legăturile de prietenie cu vecinii ei şi în primul rînd cu Uniunea Sovietică, precum şi cu celelalte state, inclusiv S.U.A. Sîntem interesaţi îndeosebi în stabilirea unei înţelegeri între poporul francez, poporul german şi popoarele Uniunii Sovietice, care ar constitui o bază trainică pentru asigurarea coexistenţei paşnice a popoarelor europene.

Guvernul Republicii Democrate Germane este de asemenea pentru evitarea oricărei încordări în relaţiile dintre poporul englez şi poporul german.

Ocupîndu-se de sarcinile Partidului Socialist Unit din Germania în domeniul politicii externe, Walter Ulbricht a declarat:

Politica externă a statului german, care porneşte de la interesele naţiunii, poate fi numai o politică de pace: politica revanşei şi a blocurilor militare pe care o promovează militariştii germani duce la izolarea de popoarele iubitoare de pace şi este sortită eşecului. Trebuie să luptăm împotriva acestei politici pentru a feri poporul german de noi catastrofe.

Numai forţele democratice ale poporului german pot obţine pe cale paşnică şi democratică crearea unui stat german unit. Această Germanie va milita pentru relaţii de bună vecinătate cu toate statele limitrofe. In vederea atingerii acestui scop este necesar:

1. — Să se întărească neîncetat şi neobosit prietenia cu Uniunea Sovietică — bastionul păcii, democraţiei şi socialismului, să se dezvolte mai departe relaţiile de prietenie cu marea Republică Populară Chineză şi cu celelalte state de democraţie populară.

2. — Să se întreţină relaţii de prietenie cu toate celelalte state pe baza respectării reciproce a intereselor naţionale şi pe baza egalităţii în drepturi şi mai ales să se dezvolte comerţul pe bază de avantaje reciproce.

3. — Să se ducă o luptă comună împreună cu forţele iubitoare de pace din ţările vecine cu Germania şi în special din Franţa, împotriva duşmanului comun al popoarelor europene, împotriva forţelor intervenţioniste ale S.U.A. şi ale militarismului vest-german.

4. — Să se contribuie cu toate forţele la încheierea unui tratat general european de securitate colectivă, pentru ca în locul scindării Europei, provocată de „comunitatea defensivă europeană", să se asigure coexistenţa paşnică a tuturor popoarelor şi statelor din Europa.

5. — Să fie sprijinite toate popoarele care duc o luptă dreaptă de eliberare naţională şi care au căzut victimă agresiunii.

Walter Ulbricht a făcut în raportul său o analiză amănunţită a situaţiei internaţionale în ansamblul ei. El a arătat totodată că actuala situaţie internaţională se caracterizează prin creşterea forţelor lagărului păcii şi socialismului, pe de o parte şi prin coacerea crizei economice într-o serie de ţări capitaliste şi ascuţirea contradicţiilor în lagărul capitalist, pe de altă parte.

El a relevat de asemenea dezvoltarea luptei de eliberare naţională în ţările coloniale şi semicoloniale, intensificarea luptei clasei muncitoare din ţările capitaliste împotriva politicii imperialiste de pregătire a războiului şi amploarea mişcării mondiale a partizanilor păcii.

Vorbind despre agravarea crizei generale a sistemului capitalist, Walter Ulbricht a citat fapte care dovedesc că în Germania occidentală, ca şi într-o serie de alte ţări capitaliste, apar cu tot mai multă putere simptomele crizei economice care se apropie. Situaţia în industria vest-germană se caracterizează prin caracterul cronic al folosirii incomplete a capacităţilor de producţie. In ramurile industriei constructoare de maşini şi chimice, întreprinderile lucrează cu 80%—85% din capacitate, în industria metalurgică — cu aproximativ 70%, în industria textilă cu — 75—80% etc.

O consecinţă a folosirii cronice incomplete a capacităţilor de producţie este armata uriaşă de şomeri. De pildă, potrivit datelor pe octombrie 1953, numai în industria textilă şi de confecţii, la un număr de 866.000 de muncitori au fost înregistraţi 195.000 de şomeri.

Următoarele fapte dovedesc de asemenea apropierea crizei economice în Germania occidentală: în 1953, extracţia de huilă a crescut cu mai puţin de 1% în comparaţie cu 1952, producţia întreprinderilor industriei metalurgice a scăzut în cursul anului 1953 cu 3,7% în comparaţie cu anul precedent.

Raportorul a arătat că aşa-zisa „minune economică" care s-ar fi produs în Germania occidentală în anii de după război şi de care vorbeşte mereu presa imperialistă, constă în faptul că monopoliştii americani au acordat imperialiştilor vest-germani ajutor economic pentru a obţine transformarea Germaniei occidentale într-o bază militară a S.U.A. şi pentru a participa la exploatarea cruntă a oamenilor muncii vest-germani în scopul realizării de noi profituri maxime.

Caracterizînd intensificarea exploatării clasei muncitoare vest-germane, Walter Ulbricht a relevat că, de pildă, în întreprinderile vest-germane ale industriei chimice, cantitatea de produse fabricate, calculată pe oră-om, a crescut în comparaţie cu 1930 cu 49,5%, în industria electrochimică — cu 24,9%, în industria extractivă şi de prelucrare a petrolului — cu 48,8%, în industria de automobile — cu 21,9%. O consecinţă a intensificării muncii oamenilor muncii vest-germani este creşterea permanentă a numărului accidentelor în producţie şi al bolilor profesionale. Numărul accidentelor în producţie a crescut de la 879.000 în 1950, la 1.232.000 în 1953. In aceeaşi perioadă, numărul cazurilor de boli profesionale a crescut de la 35.000 la 53.000. Salariile a peste 60% din muncitorii vest-germani nu ating nivelul minimului de trai, în timp ce patronii din Germania occidentală obţin profituri colosale.

Vorbind despre penetraţia capitalului străin în Germania occidentală şi despre participarea acestui capital la exploatarea cruntă a muncitorilor vest-germani, raportorul a arătat că 500 de mari societăţi pe acţiuni din Germania occidentală se află în mîinile monopolurilor americane, iar 250 de societăţi pe acţiuni, în mîinile monopolurilor engleze.

In încheierea analizei cu privire la dezvoltarea economică a Germaniei occidentale, Walter Ulbricht a subliniat că în urma înrăutăţirii situaţiei materiale a oamenilor muncii vest-germani, paralel cu creşterea colosală a profiturilor monopoliştilor vest-germani, în Germania occidentală se înteţeşte lupta de clasă între muncitori şi capitalişti.

In continuare, Walter Ulbricht a trecut la situaţia internă a Republicii Democrate Germane.

Conferinţa de la Berlin a miniştrilor afacerilor externe, a spus raportorul, a întărit şi mai mult în rîndurile clasei muncitoare, ale ţărănimii muncitoare şi ale tuturor oamenilor iubitori de pace din Republica Democrată Germană, conştiinţa rolului hotărîtor pe care îl are Republica Democrată Germană în lupta pentru asigurarea păcii, pentru unificarea Germaniei într-un stat unit, iubitor de pace, democrat. De aceea, principala sarcină este întărirea şi consolidarea Republicii Democrate Germane.

Republica Democrată Germană, a continuat Walter Ulbricht, este o pîrghie pentru rezolvarea problemei naţionale, pentru transformarea întregii Germanii într-un stat unit, democrat, iubitor de pace. De cînd în Republica Democrată Germană a fost creată o nouă orînduire şi a fost constituită o putere de stat viguroasă, există posibilităţi de a zădărnici planurile agresorilor imperialişti străini şi vest-germani.

După ce la conferinţa de la Berlin puterile occidentale au respins calea unificării Germaniei, a devenit necesar să se ridice şi mai sus steagul luptei pentru suveranitatea naţională a unei Germanii libere şi democratice. Declaraţia mărinimoasă a Guvernului Sovietic cu privire la acordarea suveranităţii Republicii Democrate Germane constituie un ajutor dat întregului popor german. Toate forţele patriotice din Germania sînt recunoscătoare Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. pentru această acţiune politică generoasă.

In timp ce guvernul de la Bonn depune toate eforturile pentru a satisface cererea anglo-americană cu privire la înrobirea pe termen de 50 de ani a Germaniei occidentale, exemplul Republicii Democrate Germane indică calea spre rezolvarea problemelor vitale ale naţiunii germane.

In Republica Democrată Germană, toate bogăţiile ţării aparţin poporului. Guvernul Sovietic a scutit în mod generos poporul german de plata reparaţiilor. Republica Democrată Germană nu are datorii nici dinainte de război, nici din timpul războiului, nici de după război.

In economia Republicii Democrate Germane nu-şi are loc amestecul concernelor şi băncilor străine.

In felul acesta, dezvoltarea economiei naţionale şi ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii depind exclusiv de iniţiativa oamenilor muncii înşişi.

Necesitatea noii structuri sociale, făurite în Republica Democrată Germană este determinată de desfăşurarea anterioară a istoriei Germaniei.

Faptul că clasele guvernante din Germania, a declarat Walter Ulbricht, au împins în mod periodic ţara în crize şi războaie, a creat necesitatea unor adînci transformări democratice şi a unei schimbări a structurii sociale în Germania. Clasa înaintată — clasa muncitoare — în alianţă cu ţăranii muncitori, a luat în Republica Democrată Germană puterea de stat în mîinile sale.

Această putere de stat se reazimă pe blocul partidelor antifasciste şi democratice.

Vorbind despre sarcinile puterii de stat democratice, Ulbricht a arătat că această putere trebuie să servească poporul, să croiască calea spre o nouă viaţă socială, economică şi culturală să reprime pe duşmanii păcii şi democraţiei, pe spionii şi diversioniştii puterilor imperialiste.

In continuare, raportorul s-a ocupat de mersul îndeplinirii planului cincinal.

Realizarea cu succes a planului cincinal — a spus raportorul — a făcut cu putinţă să se rezolve într-o măsură considerabilă una din cele mai importante sarcini trasate de Congresul al III-lea al P.S.U.G.: micşorarea disproporţiei provocată în economia naţională a Republicii Democrate Germane de dezmembrarea Germaniei.

In perioada 1951—1953 a fost creată o bază metalurgică, au fost sporite considerabil capacităţile de producţie în industria constructoare de maşini, au fost create noi capacităţi de producţie în industria constructoare de maşini grele şi în construcţiile navale, a fost pusă la punct producţia de maşini agricole moderne şi a fost sporită considerabil producţia de produse chimice deficitare. In aceeaşi perioadă, volumul producţiei industriale a crescut cu 7% în comparaţie cu volumul prevăzut de planul cincinal pentru aceşti ani.

In 1953, volumul producţiei întreprinderilor populare a crescut cu 74,8% în comparaţie cu 1950, în timp ce, conform planului cincinal, el trebuia să crească cu 61,6%.

In domeniul agriculturii au fost obţinute de asemenea succese considerabile; chiar în acest an, producţia de cereale, numărul cabalinelor, ovinelor, porcinelor şi păsărilor vor atinge nivelul prevăzut de planul cincinal pe anul 1955.

Arătînd că sarcina trasată de planul cincinal în ceea ce priveşte ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii a fost depăşită considerabil în comparaţie cu nivelul dinainte de război, Walter Ulbricht a citat o serie de exemple care dovedesc succesele obţinute în ultimii ani de economia Republicii Democrate Germane.

Producţia de energie electrică, extracţia de cărbune şi minereuri, producţia industriilor metalurgică, chimică şi de construcţii, au crescut în 1950 cu 34,1%, iar în anii 1953 — cu 100,3% în comparaţie cu anul antebelic 1936.

In 1950, volumul producţiei industriei alimentare a reprezentat 78,5% în comparaţie cu 1936, iar în 1953 a crescut pînă la 146,6%.

Volumul comerţului cu amănuntul a depăşit încă în 1953 prevederile planului cincinal pentru acest an. Reducerea preţurilor în comerţul cu amănuntul cu 28% în comparaţie cu 1950, care fusese prevăzută de planul cincinal pentru 1955 a fost realizată încă în 1953.

Anul trecut, salariile muncitorilor şi funcţionarilor au fost cu 9% mai mari decît prevedea planul pentru anul 1955. In aceeaşi perioadă, veniturile gospodăriilor ţărăneşti din Republica Democrată Germană au crescut de peste trei ori. Situaţia materială a populaţiei muncitoare din republică s-a îmbunătăţit considerabil în urma reducerii repetate a preţurilor.

Preţurile alimentelor de primă necesitate ca pîinea şi cartofii, precum şi taxele pentru serviciile comunale sînt mai mici în Republica Democrată Germană decît în Germania occidentală.

Oamenilor muncii din Republica Democrată Germană le sînt puse la dispoziţie posibilităţi largi pentru odihnă. In 1953, 600.000 de muncitori şi funcţionari din republică au fost în sanatorii şi case de odihnă.

Trecînd la caracterizarea politicii economice a Republicii Democrate Germane, Walter Ulbricht a subliniat că această politică este îndreptată spre întărirea şi lărgirea continuă a economiei naţionale — factor hotărîtor pentru dezvoltarea continuă a forţelor de producţie în scopul satisfacerii maxime a nevoilor materiale şi culturale ale oamenilor muncii.

In continuare, Walter Ulbricht s-a ocupat pe larg de sarcinile care stau în faţa diferitelor ramuri ale economiei naţionale, precum şi de sarcinile în domeniul ştiinţei, învăţămîntului public şi culturii, indicînd mijloacele care să asigure îndeplinirea acestor sarcini. Oprindu-se asupra problemelor culturii, Ulbricht a acordat o deosebită atenţie eforturilor depuse de Republica Democrată Germană pentru restabilirea colaborării culturale pe întreaga Germanie. In această ordine de idei, el a reamintit propunerea făcută de guvernul Republicii Democrate Germane la 25 noiembrie 1953, privind formarea unui organ pe întreaga Germanie, constituit din reprezentanţi de seamă ai culturii germane, care să contribuie la răspîndirea largă în întreaga Germanie a celor mai bune opere ale literaturii şi artei germane şi să lupte împotriva propagandei militarismului. El a arătat de asemenea că guvernul Republicii Democrate Germane a sprijinit activ propunerea făcută la conferinţa de la Berlin a celor patru puteri de către V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., privind crearea unui comitet pe întreaga Germanie pentru problemele dezvoltării legăturilor culturale, ştiinţifice şi sportive.

Walter Ulbricht a subliniat că aceste două propuneri continuă să rămînă punctul de plecare pentru întreprinderea unor măsuri imediate în opera de colaborare culturală între germanii din răsărit şi apus.

In raportul său, Ulbricht s-a oprit în deosebi asupra situaţiei politice a Germaniei occidentale. In opoziţie cu dezvoltarea Republicii Democrate Germane, a spus el, în Germania occidentală a fost stabilită dominaţia proprietarilor de concerne şi bănci, a marilor latifundiari şi a generalilor fascişti. Clasele dominante din Germania occidentală şi guvernul de la Bonn îşi camuflează prin diferite mijloace dictatura, pentru a menţine sub influenţa lor populaţia din Germania occidentală. In această acţiune, ele se sprijină pe biserică şi pe liderii social-democraţi de dreapta. Walter Ulbricht a arătat în această ordine de idei că în rîndul partidului social-democrat german, membri de rînd şi activişti iau tot mai des atitudine împotriva politicii de înfăptuire a tratatelor militare de la Bonn şi Paris dusă de guvernul Adenauer şi a subliniat că Partidul Socialist Unit din Germania sprijină activitatea social-democraţilor vest-germani, a membrilor sindicatelor vest-germane şi a tuturor oamenilor iubitori de pace din Germania occidentală care se pronunţă împotriva „comunităţii defensive europene" şi a tratatului militarist de la Bonn. In capitolul consacrat partidului şi clasei muncitoare germane, Walter Ulbricht a caracterizat în mod amănunţit principalele etape ale luptei clasei muncitoare din Germania. Referindu-se în această ordine de idei la formarea Partidului Socialist Unit din Germania în răsăritul Germaniei, el a subliniat în mod deosebit însemnătatea lui în lupta pentru pace şi unitatea Germaniei. Formarea Partidului Socialist Unit din Germania, a spus Walter Ulbricht, a constituit o cotitură în istoria mişcării muncitoreşti germane. Odată cu constituirea P.S.U.G. în Germania, în centrul Europei a fost creat pentru prima oară un partid muncitoresc marxist unic. Partidul Socialist Unit din Germania continuă prin aceasta cele mai bune tradiţii revoluţionare ale mişcării muncitoreşti.

Datorită creării acestui partid unic al clasei muncitoare, precum şi formării Federaţiei sindicatelor libere germane, clasei muncitoare i-a fost asigurat rolul conducător în dezvoltarea democratică a republicii noastre. Walter Ulbricht a relevat totodată succesele obţinute de oamenii muncii din Republica Democrată Germană în domeniul economiei, politicii şi culturii sub conducerea Partidului Socialist Unit din Germania.

Walter Ulbricht a consacrat ultima parte a raportului său sarcinilor care stau în faţa partidului în lupta pentru unificarea Germaniei.

In timp ce guvernul de la Bonn, a spus el, cu ajutorul politicii îndreptate spre crearea „comunităţii defensive europene" face totul pentru a împiedica unificarea Germaniei pe o bază paşnică şi democratică, Camera Populară şi Guvernul Republicii Democrate Germane depun toate eforturile pentru a apropia cele două părţi ale Germaniei.

De aceea, noi sprijinim ca şi în trecut propunerile cuprinse în declaraţia guvernului Republicii Democrate Germane din 25 noiembrie 1953 şi în memorandumul guvernului R. D. Germane adresat conferinţei de la Berlin a miniştrilor afacerilor externe în ceea ce priveşte dezvoltarea comerţului intergerman, un acord asupra efectivului şi armamentului poliţiei, colaborarea în domeniul cultural etc. Vom face de asemenea tot ce este cu putinţă pentru a înfăptui propunerea ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., tovarăşul V. M. Molotov, privind crearea unor comitete formate din reprezentanţi ai celor două părţi ale Germaniei pentru problemele relaţiilor economice şi culturale.

Salutăm propunerea partizanilor păcii din Germania occidentală şi a Frontului Naţional al Germaniei Democrate cu privire la organizarea unui referendum popular în problema: pentru tratatul de pace şi retragerea trupelor de ocupaţie sau pentru tratatul cu privire la „comunitatea defensivă europeană" şi tratatul general şi pentru rămînerea pe termen de 50 de ani a trupelor de ocupaţie pe teritoriul Germaniei occidentale.

Acest referendum popular, a subliniat Ulbricht, va contribui la apropierea populaţiei iubitoare de pace din cele două părţi ale Germaniei, va contribui la unitatea lor de acţiune. In această ordine de idei, Ulbricht a caracterizat noile sarcini care stau în faţa Frontului Naţional al Germaniei democrate.

Apoi, Walter Ulbricht a trecut la problema pregătirii celui de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale a Republicii Democrate Germane. El a propus ca în numele Congresului, Comitetul Central al P.S.U.G. să fie însărcinat să pregătească pînă în august 1954 directivele pentru pregătirea celui de al doilea plan cincinal şi să le prezinte spre examinare Guvernului Republicii Democrate Germane.

Ulbricht şi-a încheiat raportul prin cuvinte de salut în cinstea poporului german care luptă pentru o Germanie unită, democrată şi iubitoare de pace, în cinstea Partidului Comunist din Germania, în cinstea prieteniei de nezdruncinat dintre poporul german şi popoarele Uniunii Sovietice şi a legăturii indisolubile dintre Partidul Socialist Unit din Germania şi Partidul Comunist al Uniunii Sovietice şi Comitetul său Central. El a chemat să se consacre toate forţele cauzei întăririi statului muncitoresc-ţărănesc creat în Republica Democrată Germană, cauzei îndeplinirii sarcinilor istorice care stau în faţa Partidului Socialist Unit din Germania — conducătorul clasei muncitoare şi al întregului popor german în lupta pentru pace, unitate, democraţie şi socialism.

Ecoul internaţional al Notei Guvernului Sovietic

TIRANA 2 (Agerpres). — Agenţia Telegrafică Albaneză transmite: Ziarele albaneze din 2 aprilie publică pe prima pagină nota adresată la 31 martie de Guvernul Sovietic celor trei puteri occidentale.

Poporul albanez a primit această notă cu un viu interes şi salută cu entuziasm noua iniţiativă, foarte importantă, a Guvernului Sovietic care are drept scop îmbunătăţirea relaţiilor internaţionale, menţinerea păcii şi securităţii în lume.

Ziarele albaneze îşi consacră articolele redacţionale acestei note. Presa albaneză consideră nota Guvernului Sovietic ca un important eveniment internaţional. Sub titlul „Un nou pas important al Guvernului Sovietic spre îmbunătăţirea relaţiilor dintre state şi întărirea păcii", ziarul „Zeri i Popullit" scrie că Guvernul Sovietic a făcut şi continuă să facă propuneri concrete, care au fost considerate în întreaga lume ca o contribuţie hotărîtoare la micşorarea încordării internaţionale şi îmbunătăţirea relaţiilor dintre state. Noua notă adresată de Guvernul Sovietic celor trei puteri occidentale la 31 martie, subliniază ziarul, exprimă încă odată în mod clar acest fapt de netăgăduit.

Iniţiativele succesive ale Guvernului Sovietic, scrie ziarul, care au drept scop găsirea unei căi pentru stabilirea unei colaborări prieteneşti între state, ceea ce va întări securitatea şi va înlătura pericolul agresiunii şi al războiului, au trezit noi speranţe în întreaga lume.

★

LONDRA 2 (Agerpres). — Noile propuneri sovietice cuprinse în recenta notă adresată guvernelor S.U.A., Angliei şi Franţei au fost primite în mod favorabil de către numeroase ziare britanice. In comentariile lor, ziarele britanice critică în mod vehement reacţia negativă a departamentului de stat al S.U.A. faţă de noile propuneri sovietice. Ziarele „Times" şi „News Chronicle" insistă în mod deosebit asupra faptului că departamentul de stat al S.U.A. a respins nota sovietică fără o consultare prealabilă cu ţările membre ale Pactului Atlantic. „News Chronicle" scrie că departamentul de stat „a procedat după cît se pare fără să se gîndească prea mult la sentimentul de alarmă şi la resentimentele pe care o astfel de procedură le vor stîrni în ţările membre ale Pactului Atlantic". „Times" îşi exprimă totodată speranţa că declaraţia Departamentului de stat nu va fi considerată ca o hotărîre definitivă deoarece „nu poate înlocui consultările între toate guvernele interesate".

Ziarul liberal „Manchester Gurdian" scrie că „sugestia făcută puterilor occidentale ca acestea să continue să examineze propunerile sovietice pentru un pact de securitate colectivă merită să fie luată serios în consideraţie".

★

PARIS 2 (Agerpres). —

Nota adresată la 31 martie de Guvernul Sovietic celor trei puteri occidentale, a fost primită cu deosebită satisfacţie de opinia publică franceză.

In cadrul dezbaterilor din Adunarea Naţională, numeroşi membri de frunte ai partidelor politice franceze şi-au exprimat speranţa că un răspuns pozitiv la noua propunere sovietică va pune capăt războiului rece.

„Nota sovietică, a declarat Jacques Soustelle, şeful grupului parlamentar gaullist, va trebui examinată cu dorinţa sinceră de a slăbi încordarea internaţională. Uniunea Sovietică a luat o iniţiativă importantă. Este de datoria noastră să luăm o măsură corespunzătoare".

Senatorul Léo Hamon, membru al partidului catolic M.R.P., a subliniat că nota „prezintă o deosebită importanţă", adăugînd că „dacă vom desconsidera noua propunere sovietică, vom arăta tuturor că unii politicieni se grăbesc întotdeauna să răspundă „Nu" propunerilor de acest fel".

La rîndul său, Jacques Bardoux, membru al partidului ţărănesc, fost preşedinte al Comisiei pentru afacerile externe, a arătat că „nu se poate ignora faptul că această notă reprezintă o încercare de pacificare a lumii întregi. Acest răspuns dat recentelor explozii de bombe cu hidrogen mi se pare deosebit de oportun".

Dezbateri în Adunarea Naţională franceză

PARIS 2 (Agerpres). —

In şedinţa din 1 aprilie a Adunării Naţionale, în cadrul dezbaterilor pe marginea bugetului militar, a fost ridicată chestiunea hotărîrilor guvernului în privinţa mareşalului Juin.

Izorni, membru al „Partidului ţărănesc independent", a întrebat între altele dacă guvernul ar fi adoptat o asemenea hotărîre „în cazul cînd Juin ar fi propus să urmăm calea pe care ne împing ministrul afacerilor externe şi ministrul apărării naţionale?"

Generalul Koenig, reprezentant al grupării „Uniunea republicană de acţiune socială", a subliniat că hotărîrea guvernului în privinţa lui Juin va influenţa foarte mult asupra vieţii interne a Franţei. „După o asemenea hotărîre, care nu poate înşela pe nimeni — a declarat el — autoritatea guvernului nu poate să crească. Dacă mareşalul Juin ar fi declarat la Auxerre că este un partizan al comunităţii defensive europene, ar fi fost oare chemat pentru explicaţii? Ar fi fost oare destituit din funcţiile sale? Dimpotrivă, ar fi fost felicitat".

După discursul preşedintelui Consiliului de Miniştri, Laniel, care a afirmat că hotărîrea guvernului a fost adoptată pentrucă Juin a încălcat disciplina, a luat cuvîntul generalul Malleret-Joinville, deputat comunist. Vorbitorul a declarat că „nu este vorba de o chestiune personală sau de încălcarea disciplinei, ci de o nouă acţiune a guvernului în apărarea „comunităţii defensive europene".

Scurte ştiri

● In Liban continuă mişcarea de protest împotriva reprimării armate a demonstraţiei studenţilor de la Universitatea americană din Beirut.

Potrivit relatărilor presei, studenţii de la majoritatea instituţiilor de învăţămînt şi elevii unei serii de şcoli medii din Beirut şi din suburbii, precum şi din oraşele Said, Tripoli, Nabatie şi altele continuă greva, refuzînd să vină la cursuri. La 31 martie, elevii şcolilor de stat din Tripoli au organizat o demonstraţie de protest împotriva deschiderii focului asupra studenţilor. Demonstranţii au trimis o delegaţie la preşedintele Consiliului municipal prezentîndu-i cereri similare cu cele ale studenţilor din Beirut.

● In două cartiere din Londra—Hampstead şi Hackney — a avut loc mitinguri de protest împotriva înarmării Germaniei occidentale. La mitingul organizat în cartierul Hampstead de „Uniunea controlului democratic" a luat cuvîntul Harold Wilson, fost ministru al comerţului şi membru al parlamentului, precum şi laburistul Stephen Swingler, membru al parlamentului. Ei au subliniat că reînvierea militarismului german reprezintă o primejdie pentru pacea în întreaga lume şi s-au pronunţat împotriva constituirii „comunităţii defensive europene".

● Potrivit relatărilor agenţiei France Presse, forţele de eliberare din statul Khmer au eliberat oraşul Voensai, situat la 80 km. est de fluviul Mekong.

● Pandit Nehru, primul ministru al Indiei, a propus azi dimineaţă în faţa parlamentului indian un plan cu privire la interzicerea armelor atomice. Planul premierului indian prevede printre altele studierea diverselor propuneri privind reducerea înarmărilor şi controlul asupra armelor atomice şi luarea unor măsuri concrete de către toate naţiunile pentru a împiedica folosirea armelor atomice.

O vie mărturie a înfloririi culturii satului sovietic

MOSCOVA 2 (Agerpres). — TASS transmite:

Trecerea în revistă a activităţii cercurilor de artişti amatori de la sate care s-au desfăşurat timp de cîteva luni în ţinuturile, regiunile şi republicile autonome din R.S.F.S.R. a luat sfîrşit. La trecerea în revistă au participat sute de mii de colhoznici şi reprezentanţi ai intelectualităţii satelor.

La 1 aprilie la Teatrul Mare al U.R.S.S. a avut loc spectacolul de închidere al trecerii în revistă.

Au asistat: G. M. Malenkov, V. M. Molotov, N. S. Hruşciov, K. E. Voroşilov, N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, N. M. Şvernic, M. N. Şatalin, A. N. Kosîghin, V. A. Malîşev, A. M. Puzanov — Preşedintele Consiliului de Miniştri al R.S.F.S.R., miniştri ai U.R.S.S. şi ai R.S.F.S.R., muncitori şi funcţionari din capitală, oameni de ştiinţă, literatură şi artă.

Programul acestui spectacol neobişnuit de la Teatrul Mare s-a caracterizat prin amploarea şi varietatea genurilor. Pe scenă s-au succedat cîntăreţi, acordeonişti, dansatori, o orchestră simfonică, recitatori, o orchestră de instrumente populare. Ansambluri coreografice au executat dansuri ţărăneşti din Nordul ţării, din Ural, Cuban şi din alte regiuni ale ţării.

Programul a cuprins de asemenea lucrări ale clasicilor ruşi. Cîntăreţele A. Frolova şi D. Deviatkina, care au interpretat un duet din opera „Dama de Pică" de Ceaikovski, s-au bucurat de un succes deosebit.

In încheiere, participanţii la spectacol în număr de 1.500 persoane au cîntat „Marşul patrioţilor sovietici" de V. Muradeli.

Concertul de închidere al trecerii în revistă a activităţii cercurilor de artişti amatori de la sate din R.S.F.S.R. a constituit o mărturie vie a înfloririi culturii satului socialist, o mărturie a bogăţiei creaţiei populare.

Campionatul mondial de şah

MOSCOVA 2 (Agerpres). — TASS transmite: La 2 aprilie a fost continuată cea de a 8-a partidă din cadrul meciului pentru campionatul mondial de şah dintre marii maeştrii Mihail Botvinik şi Vasili Smîslov.

După cum se ştie, în poziţia de întrerupere, Botvinik avea un mic avantaj poziţional. Apărarea exactă a lui Smîslov a parat însă toate ameninţările albului şi după 50 de mutări cei doi adversari au căzut de acord asupra remizei.

Scorul meciului a devenit 5—3 în favoarea lui Mihail Botvinik.

Ştiri sportive

● Intîlnirea de fotbal dintre echipele bucureştene Locomotiva Griviţa Roşie şi C.C.A., din cadrul etapei a III-a a campionatului categoriei A, care se va desfăşura duminică pe stadionul Republicii va fi transmisă pe posturile noastre de radio. Cu începere de la ora 16,50 amatorii de sport pot asculta pe lungimile de undă de 261 şi 351 m. desfăşurarea reprizei a II-a.

● Duminică va începe campionatul categoriei A la rugbi. Anul acesta, la această importantă competiţie, care are ca scop desemnarea echipei campioane a R.P.R., participă 9 din cele mai valoroase echipe: C.C.A., Dinamo Bucureşti, Locomotiva Bucureşti, Constructorul Bucureşti, Ştiinţa Bucureşti, Progresul S.P.C. Bucureşti, Progresul Finanţe Bănci, Constructorul Oraşul Stalin şi Minerul Petroşani.

In Capitală sînt programate pe stadionul Constructorul următoarele două partide: ora 9,30, Progresul S.P.C. Bucureşti-Progresul Finanţe Bănci; ora 11 Constructorul Bucureşti-Ştiinţa Bucureşti.

In ţară, jocurile se vor desfăşura astfel: **Oraşul Stalin:** Constructorul-Locomotiva Griviţa Roşie; **Petroşani:** Minerul-Dinamo Bucureşti. Echipa C.C.A. va juca din turul al doilea al competiţiei.

● Vineri dimineaţa a părăsit Capitala, plecînd în R. P. Polonă, lotul de lupte al R.P.R. care va susţine mai multe întîlniri prieteneşti cu luptătorii polonezi.

Sportivii romîni vor evolua la 4 aprilie la Varşovia, iar în ziua de 7 aprilie la Stalinogrod. Din lotul care a făcut deplasarea fac parte A. Şuli, L. Bujor, M. Beluşica, D. Cuc, D. Pîrvulescu şi alţii.

Spectrul crizei deasupra lumii capitaliste

Mereu sosesc ştiri noi care vorbesc despre fenomenele de criză din economia S.U.A. Unele uzine îşi închid porţile, altele îşi reduc producţia, scade cererea de mărfuri pe piaţă, se îngrămădesc stocuri de materiale care nu găsesc cumpărători etc. Ca urmare a acestor fapte creşte mizeria maselor.

Astăzi, chiar şi cele mai cunoscute ziare reacţionare americane sînt nevoite să scrie despre fenomenele de criză.

Facsimilele de mai sus au fost decupate din două mari ziare americane: „New-York Herald Tribune" şi „The Wall-Street Journal" şi conţin toate referiri la diferitele fenomene de criză pe care le cunoaşte în prezent economia americană. Iată traducerea cîtorva dintre facsimile: „Conducătorii industriei oţelului prevăd scăderea producţiei în 1954". Deci înşişi conducătorii industriei oţelului recunosc că scăderea producţiei are loc nu numai în sectorul industriei uşoare, ci şi în industria grea. Acest fapt este elocvent şi dovedeşte că cursa înarmărilor nu poate salva de criză economia S.U.A., căci se anunţă restrîngerea producţiei tocmai într-o ramură care furnizează materia primă pentru armament.

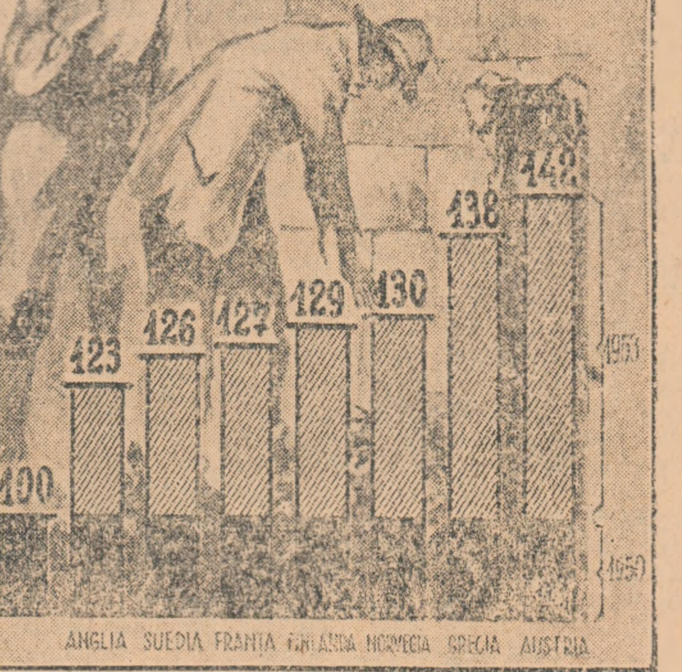
Un alt articol are următorul titlu, reprodus şi el în facsimil: „Se anunţă că uzinele siderurgice din Bethlehem lucrează cu 75 la sută din capacitatea lor". Deci încă de pe acuma a început declinul în întreprinderi ale industriei grele.

Alte facsimile aduc vestea scăderii producţiei în industria petroliferă, de automobile şi în cea de cauciuc. Iar ziarul „Wall-Street Journal" anunţă: „Producţia din S.U.A. a scăzut în ianuarie". De altfel producţia a continuat să scadă şi în lunile următoare.

Citind aceste ştiri din presa reacţionară americană înţelegi de ce s-au înmulţit în ultima vreme discursurile agresive ale diferiţilor oameni politici din S.U.A. Aceştia îşi servesc stăpînii din Wall-Street, căutînd ca prin înteţirea cursei înarmărilor, prin deschiderea a noi focare de război, să creeze debuşeu pentru industria americană. Dar acestea nu sînt decît visuri. Istoria dezvoltării societăţii a dovedit că politica cursei înarmărilor nu numai că nu amînă criza, dar o şi grăbeşte din cauza reducerii industriei civile şi a scăderii puterii de cumpărare a maselor.

O tînără din Germania occidentală s-a sinucis aruncîndu-se sub un tren; în Turcia la 11.000 de locuitori revin numai 11 paturi de spital; în Iugoslavia numărul şomerilor a atins în iarna trecută 17 la sută din toţi muncitorii din industrie. Astfel de exemple sînt numeroase şi ele sînt zilnic publicate de ziare. Această stare de lucruri din ţările capitaliste se datoreşte cursei înarmărilor. Situaţia este atît de disperată încît şi raportul Comisiei economice O.N.U. pentru Europa conţine nenumărate cifre asupra situaţiei grele a oamenilor muncii din ţările capitaliste. Graficul de mai jos alcătuit pe baza datelor raportului Comisiei economice O.N.U. pentru Europa arată cu cît este astăzi viaţa mai scumpă în cîteva ţări capitaliste faţă de anul 1950. Precum se vede în Anglia costul vieţii a crescut cu 23 la sută, în Suedia cu 26 la sută, în Franţa cu 27 la sută, în Finlanda cu 29 la sută, în Norvegia cu 30 la sută, în Grecia cu 38 la sută şi în Austria cu 42 la sută.

In spatele acestor cifre se ascund tragedii ca cele citate mai sus; foametea, şomajul, creşterea preţurilor sînt însoţitorii vieţii oamenilor simpli din ţările capitaliste.

REDACŢIA: Bucureşti Piaţa Scînteii Tel. Nr. 7.61.00 ADMINISTRAŢIA Bucureşti Str. Academiei 17, Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii.